

ΣΑΤΥΡΑ ΣΑΪ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΙΩΝΙΟΣ ΗΝΙΟΧΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

ΑΙΩΝΙΟΣ ΗΝΙΟΧΟΣ

*Ο Αιώνιος Ηνίοχος είναι η γέφυρα που σας οδηγεί σ' Εμένα,
και που φέρνει Εμένα κοντά σας. - Μπάμπα*

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

Τεύχος 298

Περιεχόμενα

- Κύριο άρθρο

Ο Αληθινός Πνευματικός Δάσκαλος - 2^ο μέρος..... 3

- Θεία Ομιλία

Ο Μόνος Γκουρού είναι ο Εαυτός Εντός (7/7/1960) - 2^ο μέρος17

- Εμπειρίες πιστών

- Ζώντας με τον Σουάμι κάθε μέρα.

Mr Gulab Bilimoria, Νέα Ζηλανδία 29

- Η Θείκη σύνδεση μέσα από τις ενσάρκώσεις.

Mr. Sathya Jalilehvand (Ahoora Jenab Zadeh), Καναδάς..... 36

- Γράμμα του Σουάμι: Ο σκοπός της αυτοπαράδοσης..... 45

- Το μεγαλείο της γυναικείας φύσης

Σάι Μπάμπα: Η Ενσάρκωση της Αγνής Αγάπης.

Ms. Cathy Daub, ΗΠΑ. 47

Copyright για την Ελληνική Γλώσσα:

ΣΑΤΥΑ ΣΑΪ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βιβλία & Πολιτιστικές Δραστηριότητες

Αστική Μη-κερδοσκοπική Εταιρία

bookstore.saibaba.gr, publications@saibaba.gr

Μηνιαίο Περιοδικό 'Αιώνιος Ηνίοχος'

Σάι Πρέμα, Αγίας Άννης και Διγενή, Τ.Θ. 11, 190 03 Μαρκόπουλο

Κωδικός Εντύπου: 6233

Ιδιοκτήτης και Εκδότης: Σάττα Σάι Ελληνικές Εκδόσεις - Βιβλία και Πολιτιστικές Δραστηριότητες, Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία

Συντακτική Επιτροπή: Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας

Τιμή τεύχους: €4,00

Ετήσια Συνδρομή: Ελλάδα €45 / Εξωτερικό €70 / Ηλεκτρονική Έκδοση €15

Η καταβολή της συνδρομής μπορεί να γίνει με κατάθεση στην Alpha Bank, με αναφορά του ονοματεπώνυμου του συνδρομητή.

Alpha Bank Λογαριασμός: 143002002021854

IBAN: GR1201401430143002002021854

Δικαιούχος: Σάττα Σάι Ελληνικές Εκδόσεις

Επικοινωνία: Δ. Μπεμπεδέλης, 6972097904, dimitrisbebedelis@yahoo.gr

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Μέρος 2^ο

Στο προηγούμενο τεύχος, στο 1^ο Μέρος του Κύριου Άρθρου, αναλογιστήκαμε τους πολλούς τρόπους με τους οποίους ο Θεός καθοδηγεί με αγάπη τον πνευματικό αναζητητή μέσω των γονέων, των αγίων, των Ιερών Γραφών, της Φύσης και των αναρίθμητων εμπειριών της ζωής. Κάθε μία από αυτές τις πηγές αποκαλύπτει μια πτυχή της έννοιας του πνευματικού Δασκάλου (Γκουρού) και προετοιμάζει την καρδιά για μια ανώτερη αποκάλυψη. Ωστόσο, όλοι αυτοί οι Γκουρού μάς οδηγούν τελικά στον Ύψιστο Γκουρού—τον Αβατάρ—ο οποίος δεν έρχεται απλώς για να διδάξει πνευματικές Αλήθειες, αλλά για να μας αφυπνίσει στην Αιώνια Πραγματικότητα που ενοικεί μέσα μας. Εδώ, στη συνέχεια του άρθρου που είναι και το τελευταίο, θα εξερευνήσουμε τον μοναδικό ρόλο του Αβατάρ ως Ενσάρκωση της έννοιας του Γκουρού, τις εξαιρετικές Μεθόδους Διδασκαλίας Του, καθώς και το διαχρονικό Μήνυμά Του ότι ο Ύψιστος Γκουρού δεν είναι άλλος από τον εσωτερικό Γκουρού — Σατ-Τσιτ-Άναντα (Ύπαρξη-Συνειδητότητα-Ευδαιμονία).

Ο Αβατάρ ως Γκουρού

Αφού διδαχθούμε από τους γονείς μας, τους αγίους, τις ιερές γραφές και το μεγάλο πανεπιστήμιο της ζωής, είμαστε εξαιρετικά τυχεροί και ευλογημένοι καθώς φτάσαμε, με τη Χάρη του Θεού, στον Αβατάρ. Και αυτός είναι ο κύριος στόχος και σκοπός του ανθρώπου, αυτό είναι που σηματοδοτεί την κορύφωση του ταξιδιού και το τέλος της πνευματικής αναζήτησης. Το να βρεθεί ο

άνθρωπος ενώπιος ενώπιώ με τον Αβατάρ αποτελεί την Ύψιστη Εμπειρία.

Ο Θεός, ο οποίος είναι πέρα από όνομα, μορφή, ιδιότητες, χρόνο και χώρο, κινούμενος από άπειρη ευσπλαχνία και αγάπη, παίρνει μια όμορφη ανθρώπινη μορφή με ένα ιερό και γλυκό όνομα για να μας καθοδηγήσει στον σωστό δρόμο. Δεν μας καθοδηγεί μόνο στο πνευματικό ταξίδι, αλλά μας προστατεύει και στην κοσμική ζωή μας.

Ο Αβατάρ είναι η πλήρης εκδήλωση του Θεού ως Γκουρού, αφού δεν είναι παρά η ενσάρκωση του *Σατ-Τσιτ-Ανάντα*, λειτουργώντας ταυτόχρονα ως Θεία Μητέρα, Πατέρας, Φίλος, Οδηγός και Γκουρού για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Έχουμε τον Σουάμι μας, τον Αβατάρ της Κάλι Γιούγκα, που είναι ο Διδάσκαλος των διδασκάλων (*Gurunam Guru*), ο Παγκόσμιος Διδάσκαλος (*Jagadguru*) και ο Ύψιστος Γκουρού (*Parama Guru*). Μας δείχνει το μονοπάτι και μας φανερώνει τη θεϊκή Του φύση, ως Μπράμα, Βίσνου και Μαχέσβαρα.

Γι' αυτό, την Ημέρα της Γκούρου Πούρνιμα ψάλλουμε:

*guru brahma guru vishnu guru devo maheshwara
guru sakshat parabrahma tasmai sri gurave namah*

*Ο Γκουρού είναι ο Μπράμα, ο Βίσνου
και ο Μαχέσβαρα. Είναι το Υπέρτατο Θείο.
Αυτόν τον Γκουρού προσκυνώ με ευλάβεια.*

Ο Σουάμι διευκρινίζει ότι τούτος ο στίχος δεν υποδηλώνει την ανύψωση του επίγειου διδασκάλου στο επίπεδο του Μπράμα, Βίσνου και του Μαχέσβαρα. Αντίθετα, υποδηλώνει ότι **μόνο το Θείο μπορεί να είναι ο αληθινός Γκουρού**. Ο Σουάμι διακήρυξε αυτήν την Αλήθεια στο 1^ο Παγκόσμιο Συνέδριο, στις 17 Μαΐου 1968:

«Τούτη είναι (και έδειξε τον Εαυτό Του) η ανθρώπινη Μορφή στην οποία κάθε Θεϊκή Οντότητα, κάθε Θεϊκή Αρχή –όλα τα ονόματα και οι μορφές που αποδίδει ο άνθρωπος στον Θεό– είναι εκδηλωμένα. Μην επιτρέπετε στην αμφιβολία να σας αποσπά τη προσοχή».

Ο Σουάμι είναι το Υπέρτατο Θείο (Parabrahma). Γι' αυτό λέμε: «Ο Σουάμι είναι τα Πάντα σε Ένα, το Ένα στα Πάντα, τα Πάντα στα Πάντα μα και Πέρα από τα Πάντα.»

- **«Τα Πάντα σε Ένα»** σημαίνει ότι όλα τα ονόματα, όλες οι μορφές, ολόκληρο το σύμπαν, όλοι οι γαλαξίες—τα πάντα—ενσαρκώνονται σ' Εκείνον.
- **«Το Ένα στα Πάντα»** σημαίνει ότι είναι ο Εσώτερος Ένοικος σε κάθε ον.
- **«Τα Πάντα στα Πάντα»** σημαίνει ότι τα πάντα διαποτίζονται από Εκείνον. Κάθε άτομο, κάθε κύτταρο, η κάθε στιγμή είναι γεμάτα από τη Θεία Παρουσία Του.
- **«Πέρα από τα Πάντα»** σημαίνει, κατά πώς διακηρύσσουν οι Ουπανισάδες, ότι Εκείνος υπερβαίνει τα πάντα, ακόμα και το εκδηλωμένο σύμπαν.

Είναι το Υπέρτατο Θείο που κατέβηκε στη Γη για να διδάξει στην ανθρωπότητα το μονοπάτι της επιστροφής στη Θεότητα. Όταν ο Θεός κατέρχεται ως Αβατάρ, παίρνοντας ανθρώπινη μορφή, έρχεται με πολλές αποστολές. Διακήρυξε ότι ήρθε σ' αυτήν την Ενσάρκωση για να αναβιώσει τις Βέδες, να προστατεύσει τους αφοσιωμένους πιστούς Του, να εξηγήσει τις γραφές και να αποκαταστήσει το *Ντάρμα*.

Ο Γκούρου που σηκώνει όλα μας τα βάρη

Η Γκούρου Πούρνιμα κατέχει μοναδική και ιερή σημασία στην ιστορία του Σάι Αβατάρ. Κατά τις ημέρες που προηγήθηκαν της Γκούρου Πούρνιμα του 1963, ο Μπαγκαβάν υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο με συνέπεια να παραλύσει η αριστερή πλευρά του σώματός Του, κάτι που προκάλεσε βαθιά θλίψη στους πιστούς Του. Την ημέρα της Γκούρου Πούρνιμα, ενώπιον των συγκεντρωμένων πιστών, ο Μπαγκαβάν θεράπευσε θαυματουργικά τον Εαυτό Του ραντίζοντας νερό στα μέλη Του και αμέσως σηκώθηκε και εκφώνησε μια βαρυσήμαντη ομιλία.

Αποκάλυψε ότι είχε αναλάβει οικειοθελώς πάνω Του τον πόνο που προοριζόταν για έναν από τους πιστούς Του. Στην ίδια εκείνη ιερή ευκαιρία, ο Μπαγκαβάν αποκάλυψε και το μυστήριο της

Τριάδας των Σάι ΑΒατάρ—Σίρντι Σάι, Σάτσα Σάι και τη μελλοντική Ενσάρκωση του Πρέμα Σάι.

Εδώ βλέπουμε τον αληθινό Γκουρού όχι απλώς ως Διδάσκαλο αλλά ως τον Ίδιο τον Θεό, ο οποίος από απεριόριστη ευσπλαχνία βαδίζει δίπλα στους αφοσιωμένους Του, σηκώνει τα βάρη τους και τους λυτρώνει από τον πόνο τους. Ένας τέτοιος Γκουρού δεν είναι ένας απλός καθηγητής πνευματικής φιλοσοφίας· είναι φίλος, σύντροφος, οδηγός —ο ίδιος ο Θεός της Αγάπης.

Βαθύτερη Ενόραση στις Ιερές Γραφές

Ο ΑΒατάρ έρχεται επίσης για να μας χαρίσει βαθύτερη κατανόηση των Ιερών Κειμένων. Ένα περιστατικό που συνέβη κατά τη διάρκεια της προηγούμενης Ενσάρκωσής Του ως Σίρντι Σάι Μπάμπα μάς διαφωτίζει πάνω σ' αυτό.

Η Μπάγκαβαντ Γκίτα στον στίχο 4.34 του 4^{ου} Κεφαλαίου (Γκνιάνα Γιόγκα) διακηρύσσει:

Μάθε την Αλήθεια πλησιάζοντας έναν πνευματικό δάσκαλο. Ρώτησέ τον με σεβασμό και πρόσφερε Του υπηρεσία. Ένας τέτοιος φωτισμένος μπορεί να σου μεταδώσει τη γνώση, επειδή έχει δει την Αλήθεια.

Ένας πιστός του Σίρντι Μπάμπα, ο Νανασαχέμπ Τσαντορκάρ, λογιότατος μελετητής της Σανσκριτικής, απήγγελλε αυτόν τον στίχο παρουσία Του. Καθώς υπέθετε ότι ο Μπάμπα δεν γνώριζε Σανσκριτικά, ψιθύριζε τον στίχο χαμηλόφωνα στον εαυτό του. Ο Μπάμπα ζήτησε από τον Νανασαχέμπ να ερμηνεύσει τον στίχο που απήγγελλε.

Ο λόγιος έδωσε την παραδοσιακή ερμηνεία όπως δόθηκε πιο πάνω. Ακόμη και μεγάλοι σχολιαστές, όπως ο Άντι Σανκαρατσάρυα, τον είχαν εξηγήσει με αυτόν τον τρόπο.

Αλλά ο Μπάμπα τον παρακίνησε να εξηγήσει τη σημασία του λέξη προς λέξη και να κατανοήσει το εσωτερικό μήνυμα. Ο λόγιος τα έχασε και άρχισε να κομπιάζει. Τότε ο Μπάμπα εξήγησε Εκείνος τη βαθύτερη σημασία του στίχου.

Είπε ότι ΔΕΝ είναι ο Γκουρού που «δίνει» την Γνώση, επειδή η αληθινή Γνώση υπάρχει ήδη μέσα μας. Είμαστε οι Ενσαρκώσεις της Γνώσης. Είμαστε οι Ενσαρκώσεις της Σοφίας. Τίποτα νέο δεν χρειάζεται να προστεθεί. Αυτό που συσκοτίζει την έμφυτη Σοφία είναι η άγνοια. Επομένως, **ο ρόλος του Γκουρού δεν είναι να μας μεταδώσει νέα γνώση, αλλά να αφαιρέσει την άγνοια που καλύπτει την αληθινή μας φύση.** Μόλις αφαιρεθεί η άγνοια, η σοφία που βρίσκεται ήδη μέσα μας λάμπει με φυσικό τρόπο.

Ο Σουάμι συχνά το εξηγεί αυτό με ένα απλό παράδειγμα: Φανταστείτε ότι έχετε ένα λερωμένο λευκό ύφασμα. Όταν πλυθεί και η βρωμιά απομακρυνθεί, το ύφασμα είναι πάλι καθαρό και λευκό, αλλά δεν είστε εσείς που δημιουργήσατε τη λευκότητα του υφάσματος. Η λευκότητα ήταν πάντα εκεί. Απλώς αφαιρέσατε τη βρωμιά που την έκρυβε. Παρόμοια, ο Γκουρού αφαιρεί την άγνοια, και η έμφυτη σοφία ακτινοβολεί.

Ο Σουάμι δίνει μια βαθύτερη πνευματική προσέγγιση στις διδασκαλίες των Γραφών. Να δύο παραδείγματα:

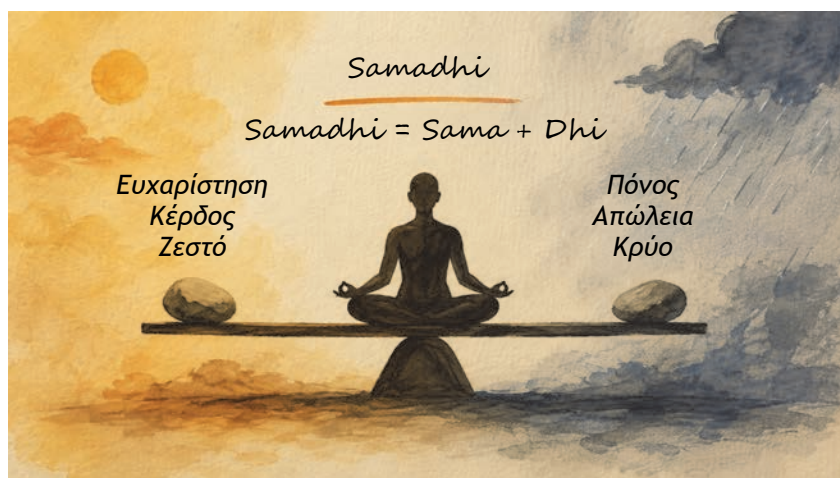
Το 1^ο αφορά τη Βεδαντική προσέγγιση του *Neti, Neti* («Όχι αυτό, όχι το άλλο»). Παραδοσιακά, όταν κάποιος επιζητά να βιώσει το Θείο, απορρίπτει την ταύτιση με το σώμα, τον νου, τη διάνοια και τον εξωτερικό κόσμο, λέγοντας «Όχι αυτό, όχι αυτό», μέσω μιας διαδικασίας άρνησης όλων των πραγμάτων που μπορεί να συλλάβει με τις αισθήσεις και την αντίληψή του, μέχρι να πραγματώσει τελικά το Θείο.

Όμως ο Σουάμι δίνει μια ακόμη βαθύτερη κατανόηση αυτής της διδασκαλίας. Λέει ότι η διαδικασία δεν τελειώνει με την άρνηση. Αρχικά, ξεκινά κανείς με το «Όχι αυτό, όχι αυτό», όμως, μόλις βιωθεί το Θείο, αναγνωρίζει ότι **τα πάντα** —συμπεριλαμβανομένων όσων προηγουμένως αρνιόταν ότι είναι— δεν είναι τίποτε άλλο παρά το Ίδιο το Θείο. Έτσι, η διακήρυξη του *Neti-Neti* γίνεται τώρα: **«Όχι μόνο αυτό· Όχι μόνο αυτό».**

Τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει έξω από το Θείο. Επομένως, τίποτα δεν μπορεί τελικά να αποκλειστεί από Αυτό. Το Θείο είναι η μόνη Ύψιστη Πραγματικότητα.

Το 2^ο αφορά την ερμηνεία της λέξης *Samadhi* (Σαμάντι). Σύμφωνα με τα *Γιόγκα Σούτρας* του Πατάντζαλι, το Σαμάντι θεωρείται ως η ύψιστη κατάσταση διαλογισμού, όπου κάποιος απορροφάται στην Αγνή Συνειδητότητα, με συνέπεια να μην έχει επίγνωση του εξωτερικού κόσμου. Αυτή είναι και η κοινώς αποδεκτή κατανόηση.

Αλλά ο Σουάμι δίνει μια πολύ ευρύτερη ερμηνεία, λέγοντας ότι μπορεί κανείς να ζει σε Σαμάντι **όλη την ώρα**. Διευκρινίζει τη σημασία της ίδιας της λέξης: **Samadhi = Sama + Dhi**. *Sama* σημαίνει ίση και *Dhi* σημαίνει διάνοια (*buddhi*). Όταν κάποιος διατηρεί αταραξία υπό όλες τις συνθήκες —είτε στη χαρά είτε στον πόνο, στην τιμή ή στην ατιμία, στο κέρδος ή στη ζημία, στη ζέση ή στο κρύο— τότε ζει σε Σαμάντι. Επομένως, το Σαμάντι δεν είναι απλώς μια περαστική διαλογιστική εμπειρία, αλλά μια **διαρκής κατάσταση επίγνωσης και εσωτερικής ισορροπίας** κάτω από όλες τις περιστάσεις.

Σαμάντι δεν είναι απλώς μια περαστική διαλογιστική εμπειρία, αλλά μια διαρκής κατάσταση επίγνωσης και εσωτερικής ισορροπίας κάτω από όλες τις περιστάσεις.

Μέθοδοι Διδασκαλίας του Αβατάρ

Μία άλλη συναρπαστική πτυχή είναι οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί ο Αβατάρ στη διδασκαλία Του. Ας πάρουμε ξανά ένα παράδειγμα από τη ζωή του Σίρντι Σάι Μπάμπα. Υπάρχει μια θαυμάσια Ουπανισάδα, γνωστή ως *Isha Upanishad* (ονομάζεται επίσης *Ishavasya Upanishad*). Είναι σύντομη, περιέχοντας μόλις 18 στίχους, κι όμως είναι ένα από τα πιο βαθιά κείμενα της Βεδάντα. Ο Σουάμι μιλούσε συχνά γι' αυτήν και μάλιστα έγραψε ένα σχόλιο πάνω σε αυτήν, όπως έκαναν και πολλοί μεγάλοι Διδάσκαλοι.

Την εποχή του Σίρντι Σάι Μπάμπα, υπήρχε ένας αφοσιωμένος που ονομαζόταν Ντας Γκάνου. Ήταν ένας θερμός αφοσιωμένος που συνέθεσε πολλούς ύμνους για τον Μπάμπα. Κάποτε, ένωσε την επιθυμία να γράψει ένα σχόλιο πάνω στην *Isha Upanishad*. Προσπάθησε πολύ χωρίς αποτέλεσμα -του ήταν αδύνατον να κατανοήσει το βαθύτερο νόημά της. Πλησίασε πολλούς λογίους και αγίους, αλλά κανείς δεν μπόρεσε να τον ικανοποιήσει πλήρως. Τέλος, κάποιος του πρότεινε: «Γιατί δεν ρωτάς τον Σίρντι Σάι Μπάμπα; Είναι μια αυτοπραγματοωμένη ψυχή.» Και ο Ντας Γκάνου πήγε στον Μπάμπα και ζήτησε την καθοδήγησή Του.

Αντί να δώσει κάποια συγκεκριμένη καθοδήγηση ή ερμηνεία της Ουπανισάδας, ο Μπάμπα απλά του είπε: «*Στον δρόμο της επιστροφής, κάνε μια στάση στο σπίτι του Κακασαχέμπ Ντίξιτ (ενός πιστού Του). Η υπηρέτρια εκεί θα σε διδάξει.*»

Όλοι υπέθεσαν ότι ο Μπάμπα απλώς αστειευόταν. Πώς θα μπορούσε μία αμόρφωτη υπηρέτρια να ερμηνεύσει τη βαθιά σοφία της Ουπανισάδας; Όμως ο Ντας Γκάνου είχε απόλυτη πίστη στον Μπάμπα. Πίστευε ότι για να το πει Εκείνος, θα υπήρχε κάποιος λόγος. Στον δρόμο της επιστροφής, σταμάτησε στο σπίτι του Κακασαχέμπ Ντίξιτ. Είδε μια νεαρή υπηρέτρια με σκισμένα ρούχα, αλλά απόλυτα ευτυχισμένη.

Γεμάτος ευσπλαχνία, ο Ντας Γκάνου ζήτησε από τον φίλο του να της αγοράσει ένα καινούργιο σάρι. Την επόμενη μέρα, με το καινούργιο και τόσο όμορφο σάρι της άρχισε να χορεύει με μεγάλη χαρά και την μεθεπόμενη μέρα, το δίπλωσε προσεκτικά, το φύλαξε για αργότερα και φόρεσε ξανά τα παλιά, σκισμένα της

ρούχα. Η ανεμελιά και η χαρά που φάνηκε στο πρόσωπό της δεν άλλαξαν διόλου από πριν, είτε φορούσε το καινούργιο σάρι είτε τα παλιά, σκισμένα ρούχα.

Το εισαγωγικό μάντρα της Ίσα Ουπανισάδας (Isha Upanishad) είναι μία από τις πιο συμπυκνωμένες διακηρύξεις της Βεδαντικής πνευματικότητας:

*Ishavasya idam sarvam yat kiñcha jagatyam jagat
tena tyaktena bhunjitha ma gridhah kasyasvid dhanam*

Η απλή σημασία του είναι: «Όσα υπάρχουν σε τούτο το μεταβαλλόμενο σύμπαν διαποτίζονται από το Θείο. Γι' αυτό, ζήστε και απολαύστε τα πάντα με πνεύμα ανιδιοτελείας και αποστασιοποίησης. Μην ορέγεστε όσα ανήκουν σε άλλον.»

Μέσα από αυτό το απλό περιστατικό, ο Ντας Γκάνου κατανόησε την ουσία της Ίσα Ουπανισάντ και πήρε πολλά μαθήματα.

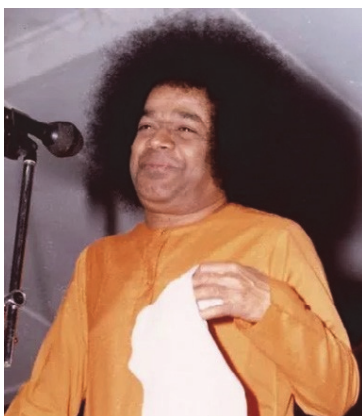
Το πρώτο μάθημα είναι να είμαστε ικανοποιημένοι με όσα μας προσφέρει ο Θεός. Αν λαχταράμε συνεχώς όλο και περισσότερα, δεν θα βρούμε ποτέ την ευτυχία. Το δεύτερο μάθημα είναι να αναγνωρίζουμε την ίδια Θειότητα στον δωρητή, στο δώρο και στον αποδέκτη. Εκείνος που προσφέρει, η πράξη της προσφοράς και εκείνος που λαμβάνει είναι όλα εκδηλώσεις της ίδιας Θείας Πραγματικότητας.

Αυτός ήταν ο εξαιρετικός τρόπος διδασκαλίας του Μπάμπα. Αυτό είναι που τονίζει ο Σουάμι όταν λέει ότι στην υπηρεσία (Seva), εκείνος που υπηρετεί, εκείνος που υπηρετείται και η ίδια η πράξη της υπηρεσίας είναι όλα Ένα, η ίδια Θεότητα.

Κατά παρόμοιο τρόπο ο Σουάμι χρησιμοποιεί συχνά τα πιο απλά αντικείμενα για να μεταδώσει τις ύψιστες πνευματικές Αλήθειες. Ένα τέτοιο αντικείμενο ήταν και το μαντήλι Του. Μέσα από ένα συνηθισμένο μαντήλι, μεταδίδει βαθιά πνευματική σοφία:

1. Ο Σουάμι κρατούσε συχνά το μαντήλι σφιχτά στο χέρι Του και μετά το άφηνε, λέγοντας: «Το να κρατάς κάτι σφιχτά είναι

δύσκολο. Το να αφήνεις είναι εύκολο.» Παρόμοια, το να κρατάμε σφιχτά τις κοσμικές προσκολλήσεις φέρνει θλίψη, πόνο και δεσμά. Το να αφήνουμε τις προσκολλήσεις φέρνει ελευθερία και χαρά.

2. Ο Σουάμι επισημαίνει επίσης ότι ένα μαντήλι αποτελείται από κλωστές, καμωμένες από βαμβάκι. Το βαμβάκι, η κλωστή και το ύφασμα μπορεί να μας φαίνονται διαφορετικά, αλλά είναι φτιαγμένα από την ίδια ουσία. Παρόμοια και ο Θεός, η δημιουργία και το άτομο μάς φαίνονται διαφορετικά, αλλά στην πραγματικότητα είναι Ένα. Πρέπει να μάθουμε να αντιλαμβανόμαστε αυτή την υποκείμενη ενότητα.
3. Ο Σουάμι εξηγεί ότι δεν μπορούμε εύκολα να σκίσουμε εύκολα το μαντήλι επειδή είναι υφασμένο από αμέτρητες κλωστές. Ωστόσο, αν διαχωρίσουμε τις κλωστές, η κάθε μία απ' αυτές μπορεί να κοπεί πολύ εύκολα. Όταν οι κλωστές είναι ενωμένες, έχουν δύναμη. Παρόμοια και η ενότητα μας δίνει δύναμη.
4. Σε πολλές περιπτώσεις, ο Σουάμι κρατά το μαντήλι μπροστά από το πρόσωπό Του και ρωτάει: «Μπορείτε να Με δείτε;» Όταν οι αφοσιωμένοι απαντούν «Όχι, Σουάμι!», Εκείνος εξηγεί: «Με τον ίδιο τρόπο, η Μάγια στέκεται ανάμεσα σε σας και τον Θεό. Αν και ο Θεός είναι πάντα μπροστά σας, αδυνατείτε να Τον αντιληφθείτε λόγω της Μάγια. Αφαιρέστε το πέπλο της και θα δείτε τον Θεό!»
5. Ο Σουάμι επισημαίνει επίσης ότι μετά από επανειλημμένη χρήση, το μαντήλι βρωμίζει. Τι κάνουμε τότε; Το πλένουμε και γίνεται ξανά καθαρό. Παρόμοια, η καρδιά μας είναι αρχικά αγνή. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, καλύπτεται από ακαθαρσίες όπως η επιθυμία, ο θυμός, η απληστία, η προ-

σκόλληση, η υπερηφάνεια και η ζήλια. Μέσα από τις πνευματικές ασκήσεις και, πάνω απ' όλα, με τη Θεία Χάρη, αυτοί οι ρύποι μπορούν να ξεπλυθούν, αποκαθιστώντας την καρδιά στην αρχική της αγνότητα.

6. Κρατώντας ψηλά το μαντήλι, ο Σουάμι λέει: «Αυτό είναι το μαντήλι Μου. Εγώ δεν είμαι το μαντήλι. Παρόμοια, όταν λέτε 'Αυτό είναι το σώμα μου', αυτό που εννοείτε είναι 'Εγώ δεν είμαι το σώμα. Το σώμα είναι ξεχωριστό από μένα'. Και τότε ποιος είμαι; Πρέπει να αναζητήσετε και να βρείτε την απάντηση.»
7. Το λευκό μαντήλι παίρνει το χρώμα όποιας βαφής κι αν το βουτήξουμε. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Σουάμι έλεγε ότι «Όποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματα που τρέφετε, αυτές είναι που χρωματίζουν και διαμορφώνουν τον νου σας. (*Yad bhavam, tad bhavati*)». Και επίσης, «Πες μου ποιους συναναστρέφεσαι, να σου πω ποιος είσαι!»
8. Στις 12 Απριλίου 1993, ο Σουάμι τσαλακώνει το μαντήλι Του στην παλάμη Του και λέει: «Όταν κρατώ το μαντήλι έτσι και σας ρωτώ 'Τι είναι αυτό;', θα απαντήσετε ότι είναι ένα κομμάτι ύφασμα. Όταν το ξεδιπλώνω και ρωτώ 'Τι είναι αυτό;', θα απαντήσετε ότι είναι ένα μαντήλι. Επομένως, αν από αυτό το μεγάλο μαντήλι γνωρίζετε μόνο ένα μικρό κομμάτι, δεν μπορείτε να ισχυριστείτε ότι το ξέρετε καλά, ότι έχετε κατακτήσει αυτό που λέγεται πλήρης Γνώση'. Προσπαθήστε λοιπόν να αποκτήσετε την πλήρη Γνώση, έχοντας κατά νου ότι μόνον ο Θεός έχει πλήρη Γνώση. Αυτή η Γνώση είναι η Συνεχής Ολοκληρωμένη Επίγνωση (*Constant Integrated Awareness*), η οποία είναι αμετάβλητη και ονομάζεται *Chit*.»
9. Κατά τη διάρκεια των θερινών μαθημάτων (*Summer Showers*) στο Μπριντάβαν το 1979, ο Σουάμι λέει: «Στην καθημερινή μας ζωή, όταν πρέπει να καθίσουμε κάπου, επιλέγουμε ένα καθαρό μέρος και καλύπτουμε το έδαφος με κάποιο ύφασμα, ακόμα και με το μαντήλι μας ή με μια εφημερίδα.» Παρόλο που ολόκληρος ο χώρος μπορεί να μας ανήκει, καθόμαστε μόνο σε ένα καθαρό σημείο, βάζοντας το μαντήλι μας. Με τον

ίδιο τρόπο, ο Θεός βρίσκεται παντού, αλλά εκδηλώνεται σε έναν αγνό νου και μια αγνή καρδιά.

Αυτά είναι μερικά από τα απλά και καθημερινά, αλλά εντυπωσιακά παραδείγματα μέσω των οποίων ο Θεός διδάσκει τις ύψιστες πνευματικές αλήθειες.

Ο Εσωτερικός Γκουρού — Σατ-Τσιτ-Άναντα

Πρέπει πάντα, ωστόσο, να θυμόμαστε ότι, είτε πρόκειται για τον Ράμα, τον Κρίσνα, τον Σίρντι Σάι ή τον Σάτσα Σάι, το φυσικό σώμα έχει αρχή και τέλος. Όμως η Αρχή του Σάι είναι αιώνια. Η Συνειδητότητα του Σάι είναι πανταχού παρούσα.

Έφθασε για μας η ώρα, τώρα που ο Σουάμι έχει αφήσει το φυσικό Του σώμα, να εσωτερικεύσουμε τούτην την Αλήθεια. Γι' αυτό ο Σουάμι τόνιζε επανειλημμένα ότι το **Σατ-Τσιτ-Άναντα** είναι ο αληθινός μας Γκουρού — Ύπαρξη, Συνειδητότητα και Ευδαιμονία.

Ακόμη και στο ίδιο το όνομα ΣΑΪ (S-A-I), βρίσκεται η απάντηση κρυμμένη: **S-A-I** σημαίνει «*See Always Inside*» (Βλέπε Πάντα Μέσα σου) Όταν κοιτάμε προς τα μέσα, τι ανακαλύπτουμε; **BABA: Being Awareness Bliss Atma** (Ύπαρξη, Επίγνωση, Ευδαιμονία, Άτμα), που δεν είναι άλλο από το Σατ-Τσιτ-Άναντα. Γι' αυτό και πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη σημασία στο εσωτερικό ταξίδι, διότι μόνον εκεί θα ανακαλύψουμε την Αλήθεια.

Επιτρέψτε μου να μοιραστώ μαζί σας μερικές προσωπικές εμπειρίες που καταδεικνύουν τη σημασία που δίνει ο Σουάμι σε αυτό το εσωτερικό μονοπάτι: Το 1996, ο Σουάμι με ευλόγησε με το προνόμιο να μιλήσω κατά τον εορτασμό των Γενεθλίων του Κρίσνα. Πριν από την ομιλία, ήταν κοινή πρακτική να ζητάμε τις ευλογίες του Σουάμι κάνοντας *Padanamaskar* (αγγίζοντας τα όμορφα και άσπila σαν τον λωτό πόδια Του). Έτσι, πήγα στον Σουάμι, έκανα *Padanamaskar* και προσευχήθηκα: «Σουάμι, Σε παρακαλώ μίλησε Εσύ μέσω εμού!»

Ο Σουάμι απάντησε αμέσως: «Όχι!» Η απάντησή Του με βρήκε απροετοίμαστο και έμεινα σε στήλη άλατος. Και Εκείνος συνέχισε: «**Δεν πρόκειται να επέμβω στον εσωτερικό σου Σουάμι!**»

Ακόμη και όταν ήταν φυσικά παρών μπροστά μας, έδινε μεγαλύτερη σημασία στη σύνδεση με τον εσωτερικό Σουάμι.

Κάποια άλλη φορά πάλι, βρήκα την ευκαιρία και ρώτησα: «Το να αγγίζουμε τα Ιερά Σου Πόδια είναι μια μεγάλη ευλογία. Όμως πολλές φορές δεν έχουμε ευλογηθεί γι' αυτό παρόλο που βρισκόμαστε στο Πρασάντι Νίλαγιαμ. Και έτσι καταφεύγουμε στη λατρεία των ποδιών Σου νοητικά και κάνουμε Πανταναμασκάρ νοερά. Είναι άραγε όλο αυτό εξίσου αποτελεσματικό με το να κάνουμε Padanamaskar στα άγια Πόδια όταν είσαι φυσικά παρών, Σουάμι;» **Εκείνος απάντησε ότι η νοερή λατρεία (Manasa Roopa) των ποδιών Του δεν είναι μόνο εξίσου αποτελεσματική, αλλά και πιο ισχυρή.** Άλλωστε, αυτό συνάδει με το πρώτο Του μήνυμα όταν διακήρυξε ότι έχει κατέβει στη Γη ως Αβατάρ και τραγούδησε το περίφημο μπάτζαν: «*Manasa Bhajare Guru Charanam*» (Ω νου! Λάτρεψε τα πόδια του Γκουρού).

Αυτό είναι ένα μάθημα για όλους μας. Πρέπει να εσωτερικεύσουμε την αγάπη του Σουάμι και τις διδασκαλίες Του. Άλλωστε, ο Σουάμι μάς λέει επανειλημμένα: «Είμαι μαζί σου, μέσα σου, πάνω από εσένα, κάτω από εσένα, γύρω σου!» Η διδασκαλία Του δεν πρέπει να παραμείνει μια απλή λόγια φράση ή φιλοσοφία. Πρέπει να τη βιώσουμε άμεσα.

ΘΑ ήθελα να μοιραστώ και μια ακόμα εμπειρία: Με τη Χάρη του Σουάμι, είχα το προνόμιο να Τον επισκέπτομαι πολλές φορές τον χρόνο για να έχω το *Darshan* Του, να έχω τις ευλογίες Του και να ζητώ την καθοδήγησή Του για την ιατρική μου πρακτική, για οικογενειακά θέματα και για σημαντικές αποφάσεις.

Υπήρχαν όμως φορές που, λόγω εργασιακών ή οικογενειακών υποχρεώσεων, δεν μπορούσα να ταξιδέψω στο Πουτταπάρτι. Ακόμη κι όταν πηγαίναμε, δεν είχαμε εξασφαλίσει ότι ο Σουάμι θα μας μιλούσε. Τα πάντα συμβαίνουν αποκλειστικά σύμφωνα με το Θείο Του θέλημα. Σε μια τέτοια περίπτωση Τον ρώτησα: «Σουάμι, μερικές φορές χρειάζομαι την καθοδήγησή Σου αμέσως. Μπορεί να βρίσκομαι 10.000 μίλια μακριά Σου, ή ακόμα κι αν έρθω εδώ, μπορεί να μην είναι δυνατόν να Σου μιλήσω. Τι πρέπει να κάνω;»

Ο Σουάμι έδωσε μια πανέμορφη απάντηση που ισχύει για όλους μας. Είπε: *«Πήγαινε σε μια ήσυχη γωνιά. Πήγαινε στο δωμάτιο προσευχής σου ή σε ένα μέρος όπου εκτελείς τακτικά τις πνευματικές σου ασκήσεις, επειδή τέτοια μέρη είναι γεμάτα από ιερές δονήσεις. Κάθισε εκεί ήσυχα για περίπου 10 λεπτά. Γαλήνεψε τον νου. Απόσυρε τις εξωτερικές τάσεις των αισθήσεων. Στα βάθη της σιωπής, μπορεί να ακουστεί η φωνή του Θεού. Η καθοδήγηση που έρχεται σε σένα τότε, είναι από Εμένα.»*

Επομένως, πρέπει να εσωτερικεύσουμε αυτόν τον Πανταχού Παρόντα Κύριο, αυτόν τον αιώνιο Σάι, που είναι πάντα έτοιμος να μας καθοδηγήσει.

Προσφέροντας Ευγνωμοσύνη στον Σαντγκουρού μας

Πρέπει να νιώθουμε βαθιά ευγνωμοσύνη που έχουμε ευλογηθεί με τον Αβατάρ —όχι απλώς με έναν Αβατάρ, αλλά με το ίδιο το Υπέρτατο Θείο (Παραμπράμα) ως Γκουρού και Οδηγό μας.

Μας δίδαξε πώς να προοδεύουμε στο πνευματικό μονοπάτι. Όχι μόνο φροντίζει για την πνευματική μας ευημερία, αλλά μεριμνά και για τις κοσμικές μας ανάγκες και προκλήσεις. Μας προστατεύει όπως τα βλέφαρα προστατεύουν το μάτι. Κάθε ένας από μας έχει αμέτρητες εμπειρίες που αποδεικνύουν πόσο στοργικά μας φροντίζει. Όμως τότε ανακύπτει το ερώτημα: Εμείς πώς εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στον Σουάμι;

Ο ίδιος ο Σουάμι δίνει την απάντηση: **«Απόλυτα, πλήρως και αμέσως ακολουθήστε τις διδασκαλίες Μου!»**

Αυτή είναι η κύρια ευθύνη και η ύψιστη προτεραιότητά μας. Πρέπει να εμβαθύνουμε στις διδασκαλίες Του, να τις κατανοήσουμε, να τις αφομοιώσουμε και, πάνω απ' όλα, να τις κάνουμε πράξη. Δεύτερον, πρέπει να καλλιεργήσουμε απόλυτη και ακλόνητη πίστη —πίστη σε Εκείνον, πίστη στις διδασκαλίες Του και πίστη στον Οργανισμό που ο Ίδιος ίδρυσε. Αυτός ο Οργανισμός είναι μοναδικός στην ιστορία κάθε Αβατάρ. Κατά τη διάρκεια της φυσικής Του παρουσίας, τον ίδρυσε ο Ίδιος και μας τον έδωσε ως

Θείο δώρο. Και η συμμετοχή στην Αποστολή Του είναι μια ανεκτίμητη ευκαιρία. Και μας διαβεβαιώνει: «Απλώς με το να συμμετέχετε σε αυτή την Αποστολή, η ζωή σας θα λυτρωθεί!»

Γι' αυτό και εμείς οφείλουμε να περιφρουρούμε και να αξιοποιούμε πλήρως αυτή την ευκαιρία. Πώς το κάνουμε αυτό; Απλώς ζώντας με Αγάπη, ακολουθώντας την οδηγία Του: *«Ξεκινήστε τη μέρα με Αγάπη! Περάστε τη μέρα με Αγάπη! Γεμίστε τη μέρα με Αγάπη! Τελειώστε τη μέρα με Αγάπη! Αυτός είναι ο δρόμος προς τον Θεό.»*

Πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι η αληθινή μαθητεία απαιτεί πλήρη παράδοση. Ο Μπαγκαβάν συχνά εφιστά την προσοχή στην Μπάγκαβαντ Γκίτα (2.7) σχετικά με αυτό το θέμα. Παρόλο που ο Αρτζούνα ήταν φίλος και κουνιάδος του Κρίσνα, ο Κρίσνα δεν άρχισε αμέσως να του διδάσκει τη Μπάγκαβαντ Γκίτα μέχρις ότου παραδοθεί πλήρως και να διακηρύξει: «Είμαι μαθητής Σου! Σε παρακαλώ δίδαξέ με! Καταφεύγω σε Σένα!»

Έτσι, αν θέλουμε να αντλήσουμε το μέγιστο όφελος από τη σχέση μας με τον Μπαγκαβάν Σρι Σάτνα Σάι Μπάμπα και να επιτύχουμε τον ύψιστο στόχο, πρέπει να Τον αποδεχτούμε ως το Ύψιστο Θείο, να εδραιώσουμε την ιερή σχέση Γκουρού και μαθητή και να παραδοθούμε πλήρως στα πόδια Του.

Ας προσευχηθούμε στον Σουάμι για αφοσίωση, συνέπεια και αποφασιστικότητα, ώστε να ακολουθούμε απόλυτα τις διδασκαλίες Του, να βαδίζουμε στο μονοπάτι που μας υπέδειξε και να επιτύχουμε τον ύψιστο στόχο σε αυτήν ακριβώς τη ζωή.

Με τη Χάρη και τις ευλογίες Του, είτε να συνειδητοποιήσουμε την αληθινή μας φύση, ότι δηλαδή είμαστε η ενσάρκωση της Θείας Αγάπης, η ενσάρκωση του Θείου Εαυτού και η ενσάρκωση της Θείας Ευδαιμονίας.

Τζέι Σάι Ραμ

Ναρεντρανάτ Ρέντνι

Εκδότης του Eternal Companion

Πρόεδρος του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτνα Σάι

Ο ΜΟΝΟΣ ΓΚΟΥΡΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΕΝΤΟΣ

Μέρος 2ο

Ενσαρκώσεις της Αγάπης!

Πρώτα απ' όλα, πρέπει να μεταμορφώσουμε την προσωπικότητά μας σε ιερή και δυνατή. Μπορεί κανείς να έχει μελετήσει οποιοδήποτε πλήθος αντικειμένων. Μπορεί να κατέχει οποιοδήποτε πλήθος θέσεων εξουσίας. Μπορεί να κερδίσει πολλά πλούτη. Μπορεί να αποκτήσει μεγάλη φήμη. Είναι κάποιο από αυτά μόνιμο; Χωρίς να αναγνωρίσει κανείς την αληθινή του φύση, αν νομίζει ότι έχει ολοκληρωθεί, αυτό δεν είναι τίποτε άλλο παρά ανοησία. Ποιο το νόημα να γνωρίζει κανείς πολλά πράγματα, αν δεν γνωρίζει τον εαυτό του; Οι άνθρωποι ταξιδεύουν εκατομμύρια μίλια στο διάστημα, αλλά δεν ταξιδεύουν ούτε μισή ίντσα στα βάθη της ίδιας τους της καρδιάς. Πρέπει να στρέψουμε τον νου μας προς τα μέσα.

Όσο ο νους παραμένει εξωστρεφής, ο κόσμος μάς φαίνεται ως μια πραγματική εμπειρία. Όσο υπάρχει αυτός ο κόσμος, η ευτυχία και η θλίψη είναι αναπόφευκτες.

Δεν χρειάζεται να πάμε πολύ μακριά. Στον βαθύ ύπνο δεν υπάρχει κόσμος. Όταν δεν υπάρχει κόσμος, δεν υπάρχει νους. Όταν δεν υπάρχει νους, δεν υπάρχει ούτε ευτυχία ούτε θλίψη. Μόνο σε αυτή την κατάσταση του ύπνου απελευθερωνόμαστε από την ευτυχία και τη θλίψη, καθώς ο νους είναι σε αναστολή. **Επομένως, εάν ένας άνθρωπος επιθυμεί διαρκή ειρήνη και ευτυχία, πρέπει πρώτα να ελέγξει τον νου του και να τον κατευθύνει προς τον Θεό.** Αυτή είναι η αληθινή πνευματική άσκηση. Διαφορετικά, αν απλώς εμπλεκόμαστε σε διάφορες ψαλμωδίες και διαλογισμούς, αυτό είναι απλώς χάσιμο χρόνου. Πρώτα απ' όλα, πρέπει κανείς να μεταμορφώσει τον νου του. Αν ο νους δεν αλλάξει, όσο κι αν αλλάξει ο άνθρωπος, δεν υπάρχει κανένα όφελος. Χωρίς αλλαγή στον χαρακτήρα, δεν ωφελεί σε τίποτα η αλλαγή στα ρούχα και την εμφάνιση. Επομένως, αυτό που χρειάζεται να αλλάξουμε σήμερα είναι οι ιδιότητές μας. Αυτές οι ιδιότητες θα πρέπει να μεταμορφωθούν σε αρετές. Θα πρέπει κανείς να καλλιεργήσει θεϊκά συναισθήματα. Αυτό είναι το αληθινό μήνυμα.

Το Εσωτερικό Νόημα της Guru Poornima

Σήμερα είναι η ημέρα της Γκούρου Πούρνιμα. Τι σημαίνει Πούρνιμα; Σημαίνει την ημέρα της πανσελήνου. Αυτή την ημέρα, οι 16 φάσεις ή ιδιότητες της Σελήνης συγχωνεύονται στο φως του Ήλιου. Ακόμη και ο νους, που είναι σαν την αντανάκλαση του Ήλιου, έχει 16 ιδιότητες. Πρώτα, υπάρχουν οι έξι εσωτερικοί εχθροί: η επιθυμία, ο θυμός, η απληστία, η προσκόλληση, η υπερηφάνεια και η ζήλια (arishadvargas). Εκτός από αυτές τις έξι, οι άλλες δύο ιδιότητες είναι η νωθρότητα (tamas) και το πάθος (rajas). Αυτές αποτελούν οκτώ χαρακτηριστικά. Έπειτα, υπάρχουν οκτώ μορφές υπερηφάνειας (ή αλαζονείας): η υπερηφάνεια για την καταγωγή, τον πλούτο, τη μόρφωση, τη νιότη και την ομορφιά, η πνευματική υπερηφάνεια, η υπερηφάνεια για την ηθική και η υπερηφάνεια για τη δύναμη και την εξουσία. Αυτά αποτελούν συνολικά 16 ιδιότητες ή χαρακτηριστικά που εκδηλώνει ένα ανθρώπινο ον. **Την ημέρα που παραδίδουμε όλες αυτές τις**

16 ιδιότητες, γινόμαστε πλήρως θεϊκοί, όπως περιγράφεται στον στίχο: «Εκείνο είναι πλήρες, τούτο είναι πλήρες· από το πλήρες προέκυψε το πλήρες». Μόνο τότε εκδηλώνουμε την ολοκληρωμένη (τέλεια) φύση μας.

Μόνο όταν φτάσουμε σε αυτή την κατάσταση, απαλλαγμένοι από ιδιότητες, συνειδητοποιούμε την πλήρη και τέλεια φύση μας. Αυτή η κατάσταση πληρότητας ονομάζεται Πούρνιμα. Εκείνος που μας δείχνει το δρόμο προς αυτή την κατάσταση πληρότητας (Πούρνιμα) είναι ο Γκουρού. Γκουρού είναι αυτός που βρίσκεται πέρα από όλες τις ιδιότητες (γκούνας) και πέρα από όλες τις μορφές. Αλλά δυστυχώς, σήμερα, μόνο όσοι κατέχουν διάφορες ιδιότητες (χαρακτηριστικά) γίνονται γκουρού. Στις μέρες μας, οι μαθητές φαίνεται να είναι καλύτεροι από τους γκουρού. Οι μαθητές κάνουν θυσίες, ενώ οι γκουρού συσσωρεύουν πλούτο και πόρους. Γι' αυτό, στον σημερινό κόσμο, έχει γίνει δύσκολο να καταλάβει κανείς ποιος είναι ο γκουρού και ποιος ο μαθητής.

Η Αληθινή Μύηση και η Ψευδαίσθηση των Εξωτερικών Γκουρού

Μια συγκεκριμένη μορφή αφέλειας ή άγνοιας αναπτύσσεται επίσης στους ανθρώπους. Όταν οι άνθρωποι βλέπουν ένα διάσημο ή ιερό πρόσωπο, νιώθουν ότι πρέπει να πάνε κοντά του και να λάβουν ένα μάντρα. Μα τι είναι αυτή η πνευματική μύηση με ένα μάντρα; Αληθινή μύηση σημαίνει να ανακαλύψεις την αληθινή σου φύση. Το μάντρα βρίσκεται ήδη μέσα σας. Εσείς οι ίδιοι είστε η ενσάρκωση του μάντρα (Ιερός Ήχος), του γιάντρα (Ιερό Όργανο) και του τάντρα (Ιερή Μέθοδος), της τριάδας αυτής των πνευματικών πρακτικών. Οι εισπνοές και οι εκπνοές σας οι ίδιες είναι το μάντρα σας. Ο ήχος της εισπνοής και της εκπνοής με κάθε αναπνοή, «σο...χαμ, σο...χαμ» (so...ham), είναι το μάντρα. Η συνειδητοποίηση «Εγώ είμαι Εκείνο» και «Εκείνο είναι Εγώ» - αυτό είναι το αληθινό μάντρα. Και τι είναι το γιάντρα; Το ίδιο σας το σώμα είναι ένα γιάντρα. Τι είναι το τάντρα; Η ίδια σας η καρδιά είναι ένα τάντρα. Όταν εσείς οι ίδιοι είστε το μάντρα, το γιάντρα και το τάντρα, και αναζητάτε το μάντρα από

κάποιον άλλον, αυτό δεν δείχνει πόσο αδύναμοι είστε; Πόσο αμαθείς είστε; Μπορούν άραγε άνθρωποι αμαθείς σαν κι αυτούς να κερδίσουν πραγματικά τη γνώση μόνο από εξωτερικές διδασκαλίες ή καθοδήγηση; Είναι αδύνατον! Αδύνατον! Αδύνατον!

Ο γκουρού σας και ο Θεός είναι ένα. Μόνο ο Θεός υπερβαίνει όλα τα χαρακτηριστικά. Εκείνος και μόνο είναι άμορφος. Είναι ο μόνος που απομακρύνει το σκοτάδι της άγνοιας και φέρνει το φως της αληθινής σοφίας. Είναι καθαρή άγνοια από μέρους σας το να εξαρτάστε από άλλους, να δέχεστε τις διδασκαλίες τους ως οδηγίες ενός γκουρού και να δένεστε ακόμη περισσότερο. Πώς μπορούν εκείνοι που είναι οι ίδιοι δεμένοι με κάθε είδους προσκολλήσεις να σας απελευθερώσουν από τα δεσμά σας; Πώς μπορεί ένας άνθρωπος που είναι βυθισμένος σε πολλές ψευδαισθήσεις να απομακρύνει τη δική σας ψευδαίσθηση; Αν ο ίδιος ζητάει ελεημοσύνη, πώς μπορεί να σας παράσχει πνευματική τροφή; Επομένως, δεν χρειάζεται να ψάχνετε για έναν τέτοιο γκουρού.

Ενισχύστε την επίγνωση ότι είστε ο Θεός Εαυτός (Atma). Αγωνιστείτε για την ευδαιμονία του Εαυτού. **Αναπτύξτε την πεποίθηση ότι «Εγώ είμαι εκείνος ο Εαυτός».** Αυτό είναι το πραγματικό μήνυμα. Τη στιγμή που κάποιος κατανοεί αυτό το μυστικό, ο νους γίνεται όντως ο Γκουρού. Μόλις συνειδητοποιηθεί αυτή η αλήθεια, ο νους διαλύεται, και αυτή είναι η αληθινή φύση και κατάσταση του Γκουρού. Αυτή η κατάσταση δεν περιορίζεται από χρόνο, τόπο ή οποιοδήποτε σύνολο κανόνων. Ιδέες όπως το πρωί, το απόγευμα και η νύχτα είναι δεσμευτικές μόνο για εκείνους που ταυτίζονται με τον νου. Για εκείνον που βρίσκεται πέρα από τον νου, τα πάντα είναι ένα, τίποτα δεν είναι ξεχωριστό. Τα πάντα βιώνονται ως μια ενιαία, ενοποιημένη πραγματικότητα. Φτάνουμε σε αυτή την κατάσταση μόνο μέσω της πίστης στον αληθινό Εαυτό.

Ο Μοναδικός Αληθινός Γκουρού

Ενσαρκώσεις της Αγάπης! Συχνά σκεφτόμαστε την Γκούρου Πούρνιμα μόνο ως μια ημέρα που προορίζεται για τη λατρεία των γκουρού. Αυτή την ημέρα, οι γκουρού αποκτούν μεγάλο εισό-

δημα. Αλλά στην πραγματικότητα, αυτό δεν είναι πηγή εισοδήματος γι' αυτούς, αλλά μεγάλα δεσμά και βάρος. Οι αληθινοί γκουρού δεν το επιθυμούν αυτό. Μόνο οι ψεύτικοι γκουρού συμπεριφέρονται έτσι, προκαλώντας πόνο στους μαθητές τους. Επομένως, όταν μιλάμε για την Γκουρού Πούρνιμα και την απόδοση τιμής στον γκουρού, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι ο αληθινός Γκουρού είναι μόνο Ένας, ο Θεός.

*tvameva matha cha pitha tvameva
tvameva bandhushcha sakha tvameva
tvameva vidya dravinam tvameva
tvameva sarvam mama deva deva
(Σανσκριτικός στίχος)*

*Είσαι η μητέρα μου, είσαι ο πατέρας μου.
Ο πιο στενός μου συγγενής κι ο πιο καλός μου φίλος.
Είσαι η γνώση κι ο θησαυρός μου.
Είσαι τα πάντα Εσύ, ο Κύριος και ο Θεός μου.*

Το να φτάσει κανείς σε αυτή την κατάσταση είναι η αληθινή αρχή του Γκουρού.

Ωστόσο, πρέπει κανείς να θέσει ορισμένα όρια και να εξασκηθεί στην ακρόαση τον στοχασμό και την εφαρμογή στην πράξη (*shravana, manana, nididhyasana*). Αλλά γι' αυτό, **δεν χρειάζεται να εξαρτάστε από έναν εξωτερικό γκουρού. Αντίθετα, πρέπει να αφυπνίσετε την αρχή του Γκουρού, την αιώνια αλήθεια, μέσα σας.** Τι μπορεί να κάνει ένας γκουρού για κάποιον που δεν έχει στόχο (*γκούρι*); Είναι μια απλή ψευδαίσθηση το να πιστεύει κανείς ότι ο τελικός στόχος μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω ενός εξωτερικού γκουρού. Μπορείτε να πετύχετε τον στόχο μόνο με τη δική σας δύναμη, τη δική σας προσπάθεια και τη δική σας Αυτοπεποίθηση.

Μπορεί κανείς να έχει λουλούδια, βελόνα και κλωστή, αλλά δημιουργείται μια γιρλάντα από μόνη της; Πρέπει να υπάρχει κάποιος να τα περάσει στην κλωστή. Μπορεί να έχει κανείς ένα λυχνάρι, λάδι και φυτίλι, αλλά λάμπει το φως από μόνο του; Πρέπει να υπάρχει κάποιος να το ανάψει. Μπορεί να έχετε χρυσό και πολύτιμους λίθους, αλλά μπορούν να γίνουν κοσμήματα από

μόνα τους; Πρέπει να υπάρχει ένας κοσμηματοπώλης για να τα φτιάξει. Παρομοίως, μπορεί να έχετε ευγενείς αρετές, αλλά μόνο ο Θεός μπορεί να τις ενώσει για να σας χαρίσει την ευδαιμονία.

Επομένως, όταν κάνετε πνευματικές ασκήσεις και προσφέρετε λατρεία με αληθινή αφοσίωση στον Θεό, ο Θεός σας καθοδηγεί και σας διδάσκει τα πάντα. Όχι μόνο σας διδάσκει, αλλά και σας αποκαλύπτει τον Εαυτό Του. Αυτή η αποκάλυψη δεν σημαίνει ότι ο Θεός έρχεται από κάπου αλλού για να εμφανιστεί μπροστά σας. Όπως λέει η γραφή, έχει χέρια και πόδια παντού, και έχει μάτια, αυτιά, κεφάλια και πρόσωπα παντού (*sarvatah panipadam, tat sarvatokshi shiromukham, sarvatah shrutimalloke, sarvam avrutya tishtati*). Ποιο είναι το νόημα του να έρχεται και να φεύγει ο Θεός, ο οποίος είναι παρών παντού; Μόνο εκείνοι που βλέπουν τον Θεό ως ξεχωριστό από τους ίδιους φαντάζονται ότι Εκείνος έρχεται από κάπου για να τους δώσει ένα όραμα. Τέτοιες ιδέες προέρχονται από μικρά και ταπεινά μυαλά.

Το Θείο βρίσκεται παντού, και η αληθινή σας φύση είναι επίσης θεϊκή. Το ξεχνάτε όμως επειδή ταυτίζετε τον εαυτό σας με το σώμα, τις αισθήσεις, τον νου και τη διάνοια. Εσείς οι ίδιοι ρίχνετε αυτό το πέπλο της ψευδαίσθησης (*maya*) πάνω σας, και μετά φαντάζεστε ότι είναι ο εξωτερικός κόσμος που σας βυθίζει σε αυτήν. Ξεχνάμε τα σύννεφα που παρασύρονται στον ουρανό και νομίζουμε ότι το φεγγάρι τρέχει, αλλά είναι τα σύννεφα που κινούνται. Όταν ταξιδεύουμε με το τρένο, καθώς κινούμαστε, τα δέντρα και οι λόφοι φαίνονται να κινούνται επίσης. Κατά παρόμοιο τρόπο, τα πάντα βρίσκονται μέσα μας. Εκείνος που πραγματώνει τον αληθινό του Εαυτό συνειδητοποιεί τα πάντα. Αυτό είναι η Αυτοπραγμάτωση. Από δικό μας σφάλμα, είμαστε δεμένοι από το ίδιο μας το σώμα και τον νου μας. Επομένως, όταν κατανοήσουμε πραγματικά τη φύση του νου και του σώματος, συνειδητοποιούμε ότι δεν είμαστε ξεχωριστοί και γινόμαστε ένα με τα πάντα.

Aham Brahmasmi: Συνειδητοποιώντας τον Εαυτό

Ενσαρκώσεις της Αγάπης! Υπάρχει μόνο ένα πράγμα στο οποίο πρέπει να εστιάζετε: *Aham brahmasmi* - Εγώ είμαι το Απόλυτο. Αν υιοθετήσετε και επαναλαμβάνετε αυτό το μάντρα, σίγουρα θα γίνετε η ενσάρκωση του Απόλυτου. Το να λέει κανείς

απλώς «Εγώ είμαι το Απόλυτο» δεν αποφέρει κανένα όφελος· πρέπει να συνειδητοποιήσει την αλήθεια και να ζει ανάλογα. Υπάρχει μόνο Μία Πραγματικότητα. Πρέπει να αγκαλιάσουμε αυτό το Ένα με σταθερή αγάπη. Είναι η αγάπη που οδηγεί στην αγάπη. Τίποτα δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς αγάπη. **Για να ενσαρκώσουμε πραγματικά την αρχή της αγάπης, πρέπει να μεταμορφώσουμε τους εαυτούς μας μέσω της αγάπης.** Απλώς χρειάζεται να παραμερίσουμε τους περιορισμούς του νου.

Να θυμάστε πάντα αυτή τη βασική αλήθεια: όπου κι αν βρίσκεστε, ό,τι κι αν κάνετε, να χρησιμοποιείτε το σώμα μόνο ως εργαλείο. Καταλάβετε καλά ότι δεν είστε το σώμα, ο νους, η διάνοια, οι αισθήσεις ή τα εσωτερικά όργανα του νου (*antahkarana*). Δείτε όλα αυτά ως δώρα από τον Θεό και αξιοποιήστε τα σωστά. Όταν ενεργείτε με πνεύμα αφοσίωσης στο Θείο, τα πάντα τίθενται σε ορθή χρήση.

Επομένως, δεν χρειάζεται να περιμένουμε έναν ολόκληρο χρόνο να έρθει η Γκούρου Πούρνιμα. Κάθε στιγμή, πρέπει να καλλιεργούμε έναν νου ακέραιο και πλήρη. Θα πρέπει να αναπτύσσουμε μια ευρεία οπτική και να αποβάλλουμε τις στενόμυαλες συμπεριφορές. **Πρέπει να έχουμε συνείδηση της θεϊκής μας φύσης σε όλες τις πράξεις μας. Αυτή είναι γνήσια πνευματική άσκηση.** Δεν θα πρέπει να περιοριζόμαστε στο να καθόμαστε απλώς με κομποσκοίνια ή να διαλογιζόμαστε μόνο σε συγκεκριμένες ώρες, το πρωί ή το βράδυ.

Τι είναι το Αυτοπραγμάτωση (*sakshatkara*); Είναι η συνεχής επίγνωση του Θείου ανά πάσα στιγμή και σε όλους τους τόπους (*sarvada sarva kaleshu sarvatra Hari chintanam*). Είναι η άμεση εμπειρία της αληθινής μας φύσης. **Το να έχει κανείς επίγνωση ανά πάσα στιγμή «Εγώ είμαι ο Θεός Εαυτός (*Ατμα*)».** Ονομάζεται και Αυτογνωσία, που σημαίνει την αναγνώριση της αληθινής μας ταυτότητας. Η ιδέα που έχουμε για τον Εαυτό έχει δύο όψεις: το σώμα και τον αληθινό Εαυτό (*Atma*). Το σώμα είναι φθαρτό, ενώ ο θεός Εαυτός είναι η αιώνια αλήθεια. Ο Εαυτός είναι Ένας και Απόλυτος· Αυτός είναι η αληθινή μας φύση. Δεν είμαστε αυτό το σώμα. Λόγω των πράξεων που εκτελούνται μέσω του σώματος, ξαναγεννιόμαστε.

Η αληθινή μας φύση (*sva-bhava*) είναι ο Εαυτός (*Atma*). Είναι άγνοια να πιστεύουμε ότι το να κάνει κανείς λάθη είναι ανθρώπινο. Το να διαπράττει κανείς λάθη, αμαρτίες και αδικήματα δεν είναι στη φύση του ανθρώπινου όντος. Είναι στη φύση του κτήνους. Το να σκέφτεται κανείς «άνθρωπος είμαι και σφάλματα κάνω» αντανακλά καθαρή άγνοια. Ένα ανθρώπινο ον δεν θα πρέπει να κάνει καθόλου λάθη. Εάν γίνει ένα λάθος, είτε εν γνώσει είτε εν αγνοία του, θα πρέπει να μετανοήσει και να διασφαλίσει ότι δεν θα επαναληφθεί.

Η Ανάγκη για Εσωτερική Όραση και Αγνότητα

Δυστυχώς, σήμερα, όλοι οι άνθρωποι φαινόμαστε να μην διαφέρουμε από τα ζώα. Τι ορίζει ένα ζώο (*pashu*); Είναι εκείνο του οποίου η όραση είναι στραμμένη προς τα έξω (*pashyati iti rashuhu*). Ο άνθρωπος, ωστόσο, θα πρέπει να έχει εσωτερική όραση. Δεν υπάρχει κανένα όφελος στο να κοιτάζουμε συνεχώς μόνο τον εξωτερικό κόσμο. Επομένως, αυτό που πρέπει να αναπτύξουμε είναι η αγνότητα του νου. Πρέπει να αναπτύξουμε εστίαση στον αληθινό μας Εαυτό (*Atma*). Πρέπει να πιστέψουμε πως ό,τι κι αν συμβαίνει είναι Θεία Βούληση, στην οποία κανείς και τίποτα δεν μπορεί να παρέμβει.

Για να τροφοδοτήσει κανείς τις πρακτικές του *σράβανα*, του *μάνανα* και του *νιντιντιάσανα*, πρέπει να βρίσκεται σε συνεχή ενθύμηση του Θείου ονόματος. Όπου κι αν πηγαίνει κανείς, η γλώσσα που του έχει δοθεί θα πρέπει να χρησιμοποιείται για να ψάλλει το ιερό όνομα και όχι για να λέει λόγια σκληρά, ύβρεις ή να υποτιμά τους άλλους. Δεν θα πρέπει να αναζητά κανείς ελαττώματα σε κανέναν. Αντίθετα, θα πρέπει να αντιλαμβάνεται τον εσωτερικό Εαυτό σε όλα τα όντα. Ξέρετε πώς είναι όσοι αναζητούν ελαττώματα; Οι σκύλοι μυρίζουν τα παλιά παπούτσια και οι μοχθηροί μυρίζουν τα ελαττώματα. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι καλύτεροι από σκύλους. Να αναζητάτε το καλό στους άλλους. Είστε άνθρωποι, όχι σκύλοι. Όταν βλέπετε ένα ελάττωμα στους άλλους, μην το θεωρείτε ως τέτοιο. Όταν τέτοια ευγενή και ιερά συναισθήματα αναπτύσσονται μέσω της αρχής της αγάπης, τότε γινόμαστε πραγματικά ενσάρκωσεις του Θείου.

Η Παγκόσμια Λατρεία και η Εσωτερική Δύναμη

Ενσαρκώσεις της Αγάπης! Πρέπει να υπηρετούμε τους πάντες. Δεν αρκεί απλώς να λατρεύουμε μια εικόνα ή ένα είδωλο. Πρέπει να προσφέρουμε παγκόσμια λατρεία, αναγνωρίζοντας τη θεϊκή παρουσία σε όλες τις μορφές που αποτελούν αυτή την κοσμική εκδήλωση. Πρέπει να κρατάμε γερά την αλήθεια ότι ο **Θεός Εαυτός κατοικεί μέσα σε όλους**. Αυτή η συνειδητοποίηση δεν έρχεται αυθόρμητα. Απαιτεί συνεχή πρακτική και εξάσκηση. Σκεφτείτε πόσο πολύ εξασκηθήκαμε στο να περπατάμε, να μιλάμε και να τρώμε. Αυτό δεν διαφέρει: πρέπει να επιμείνουμε σε αυτό. Καλύτερη από τη μηχανική πρακτική είναι η γνώση του γιατί κάνουμε αυτές τις πρακτικές. Καλύτερος από τη θεωρητική γνώση είναι ο διαλογισμός. Καλύτερη από τον διαλογισμό είναι η αποποίηση των καρπών των πράξεων. Μια τέτοια αποποίηση ακολουθείται αμέσως από την ειρήνη (*shreyo hi jnanam abhyasat, jnanad dhyanam vishishyate, dhyanat karmaphala tyagas, tyagat shantir anantaram*). Αυτή η ειρήνη θα είναι δική μας.

Σκεφτείτε πόση προσπάθεια και εξάσκηση επενδύει κανείς για να πάρει ένα απλό πτυχίο B.A. (Bachelor of Arts) ή M.A. (Master of Arts). Τώρα αναλογιστείτε την κατά πολύ μεγαλύτερη πειθαρχία που απαιτείται για να επιτύχετε την ύψιστη πραγμάτωση, αυτή της κατανόησης της Αλήθειας, που εκφράζεται σε αυτά τα λόγια: «*shrunvantu vishwe amritasya putrah*» (Ακούστε, ω παιδιά της αθανασίας), τα οποία επιβεβαιώνουν ότι κάποιος είναι πράγματι παιδί της αθανασίας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε την αληθινή μας φύση ως Θεός Εαυτός (Άτμα). Δεν θα πρέπει να περιγράφουμε τους εαυτούς μας με υποτιμητικούς, απαξιωτικούς όρους όπως «αμαρτωλός», «αδύναμος» ή «προδότης». Αυτά είναι όλα σημάδια αδυναμίας. Δεν θα πρέπει να τρέφετε την παραμικρή αμφιβολία για το αν μπορείτε να ολοκληρώσετε ένα έργο ή αν διαθέτετε την απαραίτητη δύναμη. **Αν έχετε σταθερή πεποίθηση, μπορείτε να επιτύχετε τα πάντα.**

Γι' αυτό η Βεδάντα διακηρύσσει ότι ο Εαυτός δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί από τους αδύναμους (*nayam atma balahinena labhyah*). Δεν θα πρέπει κανείς να είναι αδύναμος στο πνεύμα, αλλά αντί-

θετα, να καλλιεργεί εσωτερική δύναμη και σταθερότητα. Αν κάποιος αναλώνεται συνεχώς σε σκέψεις όπως «μου λείπει αυτό» ή «μου λείπει εκείνο», τότε, ακόμη και από ψυχολογική άποψη, είναι πιθανό να ενισχύσει το ίδιο το αίσθημα της ανεπάρκειας. Αντίθετα, θα πρέπει να προσεγγίζει το πνευματικό μονοπάτι με θάρρος και αυτοπεποίθηση, επιβεβαιώνοντας: «Μπορώ να το κάνω αυτό· μπορώ να το πετύχω αυτό». Αυτό το αίσθημα ενθουσιασμού και αποφασιστικότητας πρέπει να καλλιεργείται και να ενισχύεται μέρα με τη μέρα.

Οι άνθρωποι συχνά πασχίζουν πολύ για ασήμαντες, φευγαλέες απολαύσεις. Ωστόσο αυτές οι απολαύσεις δεν διαρκούν. Είναι προσωρινές και ασταθείς, χάνονται εύκολα, ανά πάσα στιγμή. Είναι σαν μια ψεύτικη μύτη κολλημένη στο πρόσωπο· ποιος ξέρει πότε θα πέσει; Αυτές οι προσωρινές απολαύσεις μπορεί να διαλυθούν και να καταρρεύσουν ανά πάσα στιγμή. Ωστόσο, οι άνθρωποι δεν κάνουν ούτε μια μικρή προσπάθεια για τη γνώση του Εαυτού. **Μόνο εκείνος που καταβάλλει ειλικρινή προσπάθεια σε αυτό το μονοπάτι είναι ένας αληθινός αναζητητής. Ένας τέτοιος άνθρωπος θεωρείται ευλογημένος και είναι άξιος να συνειδητοποιήσει την υπέρτατη πραγματικότητα.**

Δεν υπάρχει τίποτα κακό στο να χαίρεται κανείς τα εγκόσμια αγαθά. Ωστόσο, πρέπει να τα θεωρεί όλα ως δώρα από το Θείο. Θα πρέπει να ζούμε με την αλήθεια ότι «όλες οι πράξεις εκτελούνται για να ευχαριστήσουν το Θείο (*sarva karma bhagawad preethyartham*)». Επομένως, **πρέπει να αφιερώσουμε τη ζωή μας εξ ολοκλήρου στον Θεό και να μην τη χρησιμοποιούμε για κανέναν άλλο σκοπό.** Αυτό που μας έδωσε ο Θεός πρέπει να προσφέρεται πίσω στον Θεό.

Οι άνθρωποι κάνουν πολλές πράξεις φιλανθρωπίας και προσφοράς. Στο Ούταρ Πραντές, ζούσε μια ενάρετη νοικοκυρά που έκανε πάντα φιλανθρωπίες και εκτελούσε καλές πράξεις με όποιους πόρους διέθετε. Όποτε κυκλοφορούσε ανάμεσα σε άλλους, περπατούσε με το κεφάλι σκυμμένο από ταπεινότητα. Οι φίλες της την πείραζαν συχνά, ρωτώντας την: «Γιατί περπατάς με το κεφάλι σκυμμένο; Θα έπρεπε να περπατάς με το κεφάλι ψηλά, αφού κα-

νείς άλλος δεν κάνει τόσες πράξεις φιλανθρωπίας και προσφοράς όσες εσύ». Εκείνη απαντούσε: «Αγαπημένες μου, όταν ο Θεός δίνει με τόσα πολλά χέρια, δεν είναι ντροπή για μένα να δίνω μόνο με το ένα χέρι;»

Με το ίδιο σκεπτικό, είναι πραγματικά επαίσχυντο να λαμβάνουμε τα τόσα δώρα που μας δίνει ο Θεός, αλλά να αποτυγχάνουμε να απλώσουμε έστω και ένα χέρι για φιλανθρωπία. Πολλά χέρια απλώνονται για να λάβουν, αλλά ούτε ένα χέρι δεν βγαίνει μπροστά για να δώσει. Εκείνη η νοικοκυρά μάς δίδαξε ότι αυτό είναι κάτι για το οποίο η κοινωνία θα έπρεπε να ντρέπεται. **Επομένως, πρέπει να καλλιεργούμε το πνεύμα της θυσίας στα πάντα. Γι' αυτό οι Βέδες διακηρύσσουν: «Όχι μέσω τελετουργιών, απογόνων ή πλούτου, αλλά μόνο μέσω της θυσίας επιτυγχάνεται η αθανασία (*na karmana na prajaya dhanena, thyagenaike amritatwa manushuh*)».** Η αληθινή πνευματική ένωση (γιόγκα) βρίσκεται σε αυτό ακριβώς το πνεύμα της θυσίας.

Θα πρέπει να προσφέρουμε υπηρεσία με το σώμα και να καλλιεργούμε ευγενείς σκέψεις. Θα πρέπει να δίνουμε χρήματα σε φιλανθρωπίες και να στηρίζουμε τους άπορους. Θα πρέπει να ιδρύονται εκπαιδευτικά ιδρύματα και νοσοκομεία. Πρέπει να λειτουργούμε ως στυλοβάτες για τους φτωχούς. Αυτό συνιστά μια αληθινή ζωή. Δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούμε τα χρήματα για τη δική μας ικανοποίηση και για να παχαίνουμε. Δεν γεννηθήκαμε γι' αυτόν τον σκοπό. Το σώμα μάς έχει χαριστεί για να αναλαμβάνουμε δίκαιες πράξεις. Επομένως, πρέπει να προασπίζουμε τη δικαιοσύνη και να εξασκούμαστε στη θυσία (*shariramadyam khalu dharma sadhanam*).

Η Ανιδιοτελής Προσφορά ως Ύψιστη Πνευματική Πρακτική

Ενσαρκώσεις της Αγάπης! Πρέπει να εκτελούμε τις πράξεις μας και να εκπληρώνουμε τα καθήκοντά μας αφιερώνοντας παράλληλα τον χρόνο μας στην υπηρεσία και στην προσφορά βοήθειας προς τους άλλους σε κάθε μας προσπάθεια. Ό,τι κι αν κάνουμε, θα πρέπει να το κάνουμε με ένα αίσθημα αφοσίωσης στον Θεό. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη πνευματική πρακτική από αυτήν. Δεν χρειάζεται να υποβάλλεστε σε αυστηρές ασκήσεις μετάνοιας για

χάρη του δικού σας ατομικού συμφέροντος. Πράγματι, το να κάνει κανείς ασκητισμό αποκλειστικά για δικό του όφελος είναι αμαρτία, καθώς ισοδυναμεί με απόλυτο εγωισμό. Δεν πρέπει να ενδίδουμε σε έναν τέτοιο εγωισμό. Αντίθετα, **θα πρέπει να εμπλεκόμαστε σε ανιδιοτελή προσφορά για την ευημερία των άλλων.** Η πνευματική σας άσκηση πρέπει να ωφελεί πολλούς ανθρώπους στην κοινότητα.

Επομένως, αντί να είμαστε εγωιστές, θα πρέπει να καλλιεργούμε ένα πνεύμα αλτρουισμού και να πασχίζουμε να ζούμε με τη συνείδηση της Θεϊότητας μέσα σε όλους. Μερικοί άνθρωποι σκέφτονται: «Δεν βαριέσαι. Ας είμαι καλά εγώ και η οικογένειά μου, και ας συμβεί ό,τι να 'ναι στους άλλους». Ακόμη και η ζωή ενός κτήνους είναι καλύτερη από το να έχει κανείς αυτή τη στάση. Δεν πρέπει να περιορίζουμε το όραμά μας στο «εγώ και η οικογένειά μου». Πρέπει να επεκτείνουμε το ενδιαφέρον μας στην ευρύτερη κοινωνία. Χωρίς την κοινωνία, πού θα βρισκόταν η οικογένεια; Χωρίς την οικογένεια, πού θα βρισκόταν το άτομο; Και τα δύο συντηρούνται από το μεγαλύτερο σύνολο. Επομένως, πρέπει να έχουμε κατά νου την ευημερία και την ανάπτυξη της κοινωνίας.

Samastha Loka Sukhino Bhavantu

Θα πρέπει να προσδοκούμε την ευημερία των πάντων, όπως εκφράζεται στην προσευχή: Είθε όλοι οι κόσμοι να είναι ευτυχισμένοι (samastha loka sukhino bhavantu). Το να προσεύχεται κανείς για την ευτυχία όλων είναι μια ευρεία και ευγενής οπτική· μια διεύρυνση της καρδιάς μέσα στην οποία εκδηλώνεται το Θείο. Έτσι, λοιπόν, πρέπει να εξαγιάζουμε τις πράξεις μας μέσω του στοχασμού του Θείου και της ενθύμησης του Θείου ονόματος. Αυτό και μόνο συνιστά την πρακτική της ακρόασης, του στοχασμού και της αφομοίωσης (shravana, manana, nididhyasana).

- Ήταν το δεύτερο και τελευταίο μέρος από την ομιλία του Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα, που δόθηκε στις 7 Ιουλίου 1960.

ΖΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΟΥΑΜΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Με ευγνωμοσύνη από τα βάθη της καρδιάς μου, αποδίδω όλη μου τη δύναμη, την αποφασιστικότητα και την ικανότητα για υπηρεσία στη χάρη του Σουάμι. Ο Σουάμι έχει διαμορφώσει κάθε πτυχή της ζωής μου, συχνά με τρόπους που δεν αναγνώριζα όταν συνέβαιναν. Κοιτάζοντας πίσω, μπορώ τώρα να δω το καθοδηγητικό Του χέρι να με οδηγεί απαλά και υπομονετικά στο μονοπάτι που είχε επιλέξει για μένα.

Οφείλω τα πάντα σε Αυτόν. Προσεύχομαι η αιώνια παρουσία Του να συνεχίσει να φωτίζει το μονοπάτι μου και να με κάνει άξιο όργανο της αγάπης και της υπηρεσίας Του.

Η Υπηρεσία Προσκαλεί τον Σάι στη Ζωή μου

Το 1978, εργαζόμουν ως τοπογράφος στα νησιά Φίτζι. Ο πρόεδρος του τοπικού Οργανισμού Σάττα Σάι, κ. Ντεσάι, με προσέγγισε με ένα αίτημα. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Σάι των Φίτζι ήθελε να χτίσει ένα σπίτι ως έργο υπηρεσίας και χρειαζόταν μια τοπογραφική αποτύπωση του ακινήτου. Με ρώτησε αν μπορούσα να παράσχω τις επαγγελματικές μου υπηρεσίες δωρεάν. Συμφώνησα αμέσως.

Επισκεφτήκαμε το ακίνητο το Σαββατοκύριακο εν μέσω μιας δυνατής νεροποντής! Παρά τον αντίξοο καιρό, ολοκληρώσαμε την αποτύπωση. Αργότερα, έλαβα μια εγκάρδια επιστολή ευγνωμοσύνης από τον κ. Ντεσάι για τη βοήθειά μου στην κατασκευή του κτηρίου με το όνομα «Σάι Μαντίρ». Με ευχαρίστησε που ολοκλήρωσα το έργο χωρίς δισταγμό και προσευχήθηκε να με ευλογήσει ο «Μπαγκαβάν» και να μου επιτρέψει να ζω πάντα στην παρουσία του «Σρι Σάττα Σάι Μπάμπα». Η επιστολή περιείχε επίσης μια φωτογραφία ενός άνδρα ντυμένου με πορτοκαλί ρόμπα με άφρο χτένισμα.

Ήταν η πρώτη φορά που άκουσα το όνομά Του και είδα τη φωτογραφία Του. Δεν ήξερα ποιος ήταν. Τότε δεν υπήρχε διαδίκτυο για να ψάξω εύκολα και να μάθω περισσότερα. Έτσι, κοίταξα τη φωτογραφία για λίγο και την αρχειοθέτησα μαζί με την επιστολή.

Έτσι, μέσω μιας απλής πράξης ανιδιοτελούς υπηρεσίας, ο Σουάμι μπήκε στη ζωή μου. Πολύ πριν αναγνωρίσω την παρουσία Του, με είχε αναγνωρίσει Εκείνος. Δεν είχα ιδέα ότι τα λόγια που ήταν γραμμένα σε εκείνη την επιστολή ήταν προφητικά και θα γίνονταν πραγματικότητα!

Στην Αγκαλιά του Σάι

Λίγα χρόνια αργότερα, επισκέφτηκα το σπίτι ενός φίλου και είδα μια μεγάλη φωτογραφία του Σουάμι. Όταν την πρόσεξα, θυμήθηκα τη φωτογραφία που είχα αρχειοθετήσει, αλλά αυτό ήταν όλο. Δεν της έδωσα καμία περαιτέρω σημασία. Κοιτάζοντας πίσω, μπορώ να καταλάβω με πόση υπομονή ο Σουάμι συστηνόταν.

Στη συνέχεια μετακομίσαμε και εγκατασταθήκαμε στο Χάμιλτον της Νέας Ζηλανδίας. Μας προσέγγισε κάποιος κ. Σουρές για να παρακολουθήσουμε τα *μπάτζανς* που οργάνωνε από σπίτι σε σπίτι. Πήγαμε μαζί με τη σύζυγό μου αλλά εγώ σύντομα έχασα το ενδιαφέρον μου. Έτσι, όταν αυτή η ομάδα άρχισε να διοργανώνει κύκλους μελέτης και *μπάτζανς* στο Σχολείο Φόρεστ Λέικ, περιορίστηκα στο να αφήνω και να παίρνω τη σύζυγό μου, Κάντα, η οποία συνέχισε να παρακολουθεί τακτικά.

Μετά από αρκετούς μήνες, αποφάσισα ότι αντί να ταξιδεύω πέρα δώθε, θα μπορούσα να μένω και να παρακολουθώ το πρόγραμμα. Κάθισα ήσυχα στο πίσω μέρος της αίθουσας. Μετά από μερικές συναντήσεις είχα ήδη εντυπωσιαστεί από την ατμόσφαιρα. Τα *μπάτζανς* τραγουδούντουσαν στ' αγγλικά και σε άλλες ινδικές γλώσσες και συμμετείχαν άνθρωποι από διαφορετικά πολιτισμικά υπόβαθρα. Κάποιος συνόδευε τα τραγούδια με κιθάρα, κάτι που δεν είχα φανταστεί ποτέ για τη θεία λατρευτική υμνωδία. Σύντομα βρέθηκα να προχωρώ στην αίθουσα και σύντομα με κάλεσαν να συμμετάσχω και μάλιστα να τραγουδήσω ένα *μπάτζαν*! Είχα προχωρήσει από παρατηρητής σε συμμετέχων! Τελικά, εμπνεύστηκα επίσης να συμμετάσχω σε αυτές τις δραστηριότητες και μάλιστα να αναλάβω ευθύνες.

Η Υπηρεσία του Οργανισμού Σάι έχει μια Διαφορά

Εκείνη την εποχή, συμμετείχα επίσης σε έναν άλλο οργανισμό προσφοράς υπηρεσίας. Μέσω και των δύο ομάδων, συμμετείχα σε δραστηριότητες όπως το «Meals on Wheels». Ωστόσο, άρχισα να παρατηρώ κάτι βαθύτερο στην υπηρεσία που παρείχε ο Οργανισμός Σάτια Σάι. Εδώ δεν παραδίδαμε απλώς το γεύμα και φεύγαμε. Μιλούσαμε με τους παραλήπτες, τους ακούγαμε και δημιουργούσαμε μια ανθρώπινη σύνδεση.

Μερικοί από αυτούς τους ανθρώπους ήταν ηλικιωμένοι ή μοναχικοί. Η συζήτηση και η προσωπική επαφή ήταν εξίσου σημαντικές με το ίδιο το γεύμα, αν όχι περισσότερο! Άρχισα να καταλαβαίνω και να συνειδητοποιώ ότι για τον Σάι, η υπηρεσία δεν είναι απλώς μια φιλανθρωπική δραστηριότητα. Είναι μια πνευματική πειθαρχία προς τον τελικό στόχο της πραγματοποίησης

της θεϊκής παρουσίας στα πάντα. Το μήνυμα του Σουάμι «Η υπηρεσία στον άνθρωπο είναι υπηρεσία στον Θεό», με ενέπνευσε βαθιά. Βρέθηκα να συμμετέχω ολοένα και περισσότερο στην υπηρεσία του οργανισμού Σάι, όπου ένιωθα ότι ήταν στην πιο αγνή της μορφή. Εγκατέλειψα όλες τις άλλες οργανώσεις και επικεντρώθηκα μόνο στον οργανισμό Σάτια Σάι.

Κάθε Οργανωτική Δραστηριότητα Είναι προς Όφελός μας

Αργότερα μου ζητήθηκε να ετοιμάζω ένα μηνιαίο ενημερωτικό δελτίο για το Κέντρο Σάι. Συμφώνησα, αλλά σύντομα συνειδητοποίησα ότι η δημιουργία ενός ουσιαστικού ενημερωτικού δελτίου απαιτούσε πνευματικό υλικό. Άρχισα να αγοράζω βιβλία, να διαβάζω τις διδασκαλίες του Σουάμι και να επιλέγω αποσπάσματα για να τα μοιράζομαι με τους πιστούς. Ενώ προετοίμαζα υλικό για άλλους, εκπαίδευα τον εαυτό μου. Το ενημερωτικό δελτίο έγινε έτσι μια μορφή προσωπικής σάντανα. Ο Σουάμι είχε βρει έναν πρακτικό τρόπο να με κάνει να διαβάζω, ν' αναλογίζομαι το υλικό και να μεταδίδω το μήνυμά Του.

Αυτό με δίδαξε ότι όταν ο Σουάμι μας δίνει δουλειά, είναι πάντα για τη δική μας πνευματική ανάπτυξη και μεταμόρφωση. Μπορεί να πιστεύουμε ότι βοηθάμε το Κέντρο Σάι ή άλλους, αλλά ο Σουάμι χρησιμοποιεί αυτήν την ευθύνη κυρίως για να μας εκπαιδεύσει και να μας πειθαρχήσει.

Το αρχικό ενημερωτικό δελτίο τελικά εξελίχθηκε σε τριμηνιαία ηλεκτρονικά δελτία, διατηρώντας διδασκαλίες, οργανωτικά νέα και δραστηριότητες προσφοράς.

Ηγεσία και Ευθύνη

Η πρώτη μου επίσκεψη στο Πρασάντι Νίλαγιαμ το 1998 ήταν αξέχαστη. Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψω το να βλέπω και να βιώνω τη φυσική παρουσία του Σουάμι. Υπήρχε ένα απερίγραπτο συναίσθημα, όταν τα μάτια Του συνάντησαν τα δικά μου. Χιλιάδες ήταν παρόντες και όμως όταν ο Σουάμι κοίταξε προς το μέρος μου, ένιωσα σαν να κοιτούσε κατευθείαν στην καρδιά μου

και ότι είχε έρθει μόνο για μένα. Τώρα λαχταρούσα να Τον υπη-
ρετήσω περισσότερο και να αφοσιωθώ περισσότερο στο έργο
Του, το οποίο θα γινόταν τώρα και δικό μου έργο.

Η απάντηση του Σουάμι στην απόφασή μου ήρθε μέσω προσκλή-
σεων ν' αναλάβω πρόσθετες ευθύνες στον Οργανισμό, συμπερι-
λαμβανομένης της θέσης του προέδρου του Κέντρου, του περι-
φερειακού συντονιστή, του εθνικού δημοσιογράφου, του διοργα-
νωτή κατασκηνώσεων και του συντονιστή των μέσων ενημέρω-
σης. Αν και ποτέ δεν αναζήτησα θέσεις ηγεσίας, αυτές συνέχισαν
να έρχονται.

**Με βάση την εμπειρία μου, ανέλαβα όλες αυτές τις ευθύνες ως
τον τρόπο του Σουάμι να με βοηθήσει να αναπτυχθώ. Άλλωστε
η οργάνωση ανήκει στον Σουάμι, το έργο ανήκει στον Σουάμι
και τα αποτελέσματα ανήκουν στον Σουάμι. Εμείς είμαστε μόνο
όργανα. Υπήρξαν προκλήσεις, διαφωνίες και περιστασιακές δια-
μάχες για θέσεις. Αυτές οι εμπειρίες με δίδαξαν ότι όσο υψηλό-
τερη ήταν η θέση, τόσο μεγαλύτερη έπρεπε να είναι η ταπεινό-
τητά μου, αντανakλώντας την αγάπη και την ανεκτικότητα του
Σουάμι.**

Η Χορωδία Σάι της Νέας Ζηλανδίας

Το πρόγραμμα της Χορωδίας Σάι της Νέας Ζηλανδίας στις 7 Ια-
νουαρίου 2009 ήταν μια ακόμη πολύτιμη εμπειρία. Ο Σουάμι μας
έδωσε την ιδιαίτερη ευλογία να καθόμαστε εκατέρωθεν Του στη
Βεράντα στο Πρασάντι Νίλαγιαμ! Αυτή η ευκαιρία με έπεισε ότι η
σάντανα μας φέρνει πάντα πιο κοντά και μας κάνει πιο αγαπητούς
στον Κύριο, επειδή αυτή η χορωδία αποτελούνταν από πιστούς
που ήταν πρόθυμοι και αφοσιωμένοι ώστε να παρακολουθήσουν
όλες τις πρακτικές και είχαν δεσμευτεί ν' ακολουθήσουν το Πρό-
γραμμα Σάντανα του Κώδικα των 9 σημείων.

Όταν ο Σουάμι έφτασε εκείνη την ημέρα, είδε ότι υπήρχαν τόσες
πολλές κυρίες από την ομάδα της Νέας Ζηλανδίας που έπρεπε να
χωριστούν σε δύο ομάδες - με τη μία ομάδα να κάθεται κάτω από
τη σκηνή στο γρανιτένιο δάπεδο της αίθουσας λόγω περιορισμέ-
νου χώρου. Ο Σουάμι κατέβηκε αμέσως και ευλόγησε τις κυρίες

που κάθονταν από κάτω για να μην νιώσουν παραμελημένες, αγγίζοντας τις καρδιές τους με την αγάπη και τη συμπόνια Του.

Τέτοιες ευλογίες δεν πρέπει απλώς να γίνονται πολύτιμες αναμνήσεις. Έρχονται με μια ευθύνη. Μια ευλογία από τον Σουάμι πρέπει να μας εμπνέει να υπηρετούμε περισσότερο, ν' αγαπάμε περισσότερο και να γινόμαστε πιο ταπεινοί.

Ράδιο Σάι και Ψηφιακή Υπηρεσία

Το 2004 ξεκινήσαμε την παραγωγή του Sai Radio News στη Νέα Ζηλανδία. Αρχικά οι ηχογραφήσεις γίνονταν σε στούντιο. Καθώς η τεχνολογία βελτιώθηκε, μεγάλο μέρος της παραγωγής μπορούσε να γίνει από το σπίτι. Αυτό που ξεκίνησε ως μια μέτρια προσπάθεια εξελίχθηκε σε περισσότερα από χίλια επεισόδια, μοιράζοντας πνευματικά μηνύματα, νέα του οργανισμού και δραστηριότητες προσφοράς. Εκατοντάδες βίντεο, συμπεριλαμβανομένων ομιλιών, συνεντεύξεων, *μπάτζανς*, εορτασμών και προγραμμάτων προσφοράς, δημοσιεύθηκαν μέσω διαφόρων πλατφορμών.

Στα επόμενα χρόνια, όταν ξέσπασε η πανδημία COVID-19, τα διαδικτυακά *μπάτζανς* και τα βιντεοπρογράμματα βοήθησαν τους πιστούς να παραμείνουν συνδεδεμένοι. Μάθαμε πολλές νέες τεχνικές και, αν και τα αποτελέσματα δεν ήταν πάντα τέλεια, οι προσπάθειες ήταν ειλικρινείς. Ο Σουάμι δεν μας ζητά να περιμένουμε μέχρι να είναι όλα τέλεια. Μας ζητά να ξεκινήσουμε με ειλικρίνεια και να προσφέρουμε το καλύτερο δυνατό.

Η Μεταμόρφωση Ξεκινά στο Σπίτι

Ο Σουάμι επανειλημμένα τόνιζε ότι η πνευματική μεταμόρφωση πρέπει να ξεκινά μέσα στην οικογένεια. Είναι εύκολο να φαινόμαστε υπομονετικοί και στοργικοί κατά τη διάρκεια μιας εκδήλωσης. Η πραγματική δοκιμασία όμως είναι το πώς συμπεριφερόμαστε στο σπίτι! Χάρη στην άφθονη χάρη και τις ευλογίες του Σουάμι, η οικογένειά μου σταδιακά συμμετείχε σε δραστηριότητες του Σάι. Η κόρη μου και αργότερα τα εγγόνια μου, συνδέθηκαν επίσης με τον Σουάμι και την οργάνωσή Του.

Κοιτάζοντας πίσω, βλέπω ένα ταξίδι που ξεκίνησε με μια έρευνα. Η υπηρεσία που προσφέρθηκε εν μέσω καταρρακτώδους βροχής έχει σήμερα μεγαλώσει για να τυλίξει ολόκληρη την οικογένειά μου στην αγάπη και τη χάρη του Σουάμι!

Τίποτα από αυτά δεν είχε σχεδιαστεί από εμένα. Ο Σουάμι τα ενορχήστρωσε όλα! Ήξερε το μονοπάτι πριν αναγνωρίσω τον προορισμό. Για μένα, ο Σουάμι δεν είναι απλώς μια ανάμνηση από το παρελθόν. **Είναι ο αιώνιος σύντροφος του παρόντος μου και ο θεϊκός οδηγός του μέλλοντός μου.** Το να ζεις με τον Σουάμι σημαίνει να επιτρέπεις στην αγάπη Του να γίνει η αγάπη μας, στο έργο Του να γίνει το έργο μας και στο μήνυμά Του να γίνει η ζωή μας.

Κος Gulab Bilimoria, Νέα Ζηλανδία

Ο κ. Bilimoria στο Sai News Radio
Studio της Νέας Ζηλανδίας

Ο κ. Gulab Bilimoria κατάγεται από τη Νέα Ζηλανδία και συμμετείχε στις δραστηριότητες του Κέντρου Σάτι Σάι του Χάμιλτον το 1994. Επισκέφτηκε το Prasanthi Nilayam για πρώτη φορά το 1998. Έχει υπηρετήσει στον Παγκόσμιο Οργανισμό Σάι σε διάφορες θέσεις, όπως πρόεδρος του Κέντρου, περιφερειακός συντονιστής, εθνικός δημοσιογράφος, διοργανωτής σεμιναρίων και συντονιστής μέσων ενημέρωσης. Ξεκίνησε το Ράδιο Σάι στη Νέα Ζηλανδία τον Μάιο του 2004 και ασχολείται με την έκδοση βίντεο και ηλεκτρονικών

δελτίων για τον Παγκόσμιο Οργανισμό της Νέας Ζηλανδίας για πολλά χρόνια. Επαγγελματικά, ο κ. Bilimoria ήταν τοπογράφος και ιδιοκτήτης εταιρείας σχεδιασμού και συμβουλευτικών υπηρεσιών.

Εμπειρίες
πιστών

Η ΘΕΪΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΝΣΑΡΚΩΣΕΙΣ

Οι άνθρωποι με ρωτούν μερικές φορές πότε και πώς ξεκίνησε το ταξίδι μου με τον Σουάμι. Είναι μια απλή ερώτηση, αλλά ποτέ δεν μου ήταν εύκολο να την απαντήσω. Να πω ότι ξεκίνησε όταν Τον είδα για πρώτη φορά; Ή όταν μου μίλησε; Ή όταν έγινα μαθητής στο σχολείο Του; Ή όταν με κάλεσε στη σκηνή, μπροστά σε χιλιάδες ανθρώπους; Καμία από αυτές τις απαντήσεις δεν μοιάζει επαρκής. Για να είμαι ειλικρινής, η ιστορία μου ξεκίνησε πριν ακόμη γεννηθώ. Στην πραγματικότητα, πολύ πριν καν φανταστεί κανείς ότι θα ερχόμουν σε αυτόν τον κόσμο.

Η μητέρα μου, η κυρία Farzane Jalilvand (Φαρζανέ Τζαλιλ-βάντ), μου διηγούνταν αυτή την ιστορία πολλές φορές. Στην αρχή την άκουγα απλώς επειδή ήταν η οικογενειακή μας ιστορία. Καθώς μεγάλωνα, όμως, άρχισα να συνειδητοποιώ ότι ήταν κάτι πολύ περισσότερο από αυτό. Ήταν η ιστορία του πώς το Θείο, κάποιες φορές, απαντά στις προσευχές μας με τρόπους τόσο διαφορετικούς από εκείνους που περιμένουμε, ώστε αδυνατούμε να αναγνωρίσουμε την απάντηση παρά μόνο χρόνια αργότερα.

Όλα άρχισαν στο Ιράν.

Ένα Ταξίδι για Αναζήτηση Θεραπείας

Η γιαγιά μου καταγόταν από το βόρειο Ιράν, αλλά πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της στην Τεχεράνη. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, και τα δύο νεφρά της είχαν σταματήσει να λειτουργούν, και κάθε μέρα της ήταν γεμάτη πόνο. Οι θεραπείες που ήταν διαθέσιμες εκείνη την εποχή δεν μπορούσαν να κάνουν πολλά για να αποκαταστήσουν την υγεία της. Προσευχόταν πιστά στον Αλλάχ πέντε φορές την ημέρα, εναποθέτοντας ολοκληρωτικά την εμπιστοσύνη της στον Θεό. Ωστόσο, η ταλαιπωρία της συνεχιζόταν.

Η μητέρα μου μου έλεγε συχνά ότι το να βλέπει τη δική της μητέρα να χάνει σταδιακά τις δυνάμεις της ήταν μια από τις πιο οδυνηρές εμπειρίες της ζωής της. Ήταν πρόθυμη να δοκιμάσει οτιδήποτε θα μπορούσε να προσφέρει ανακούφιση στη μητέρα της. Παρόλο που ζούσε υπό το καθεστώς του ισλαμικού κράτους

του Ιράν, είχε γεννηθεί σε μια εποχή κατά την οποία υπήρχε θρησκευτική ελευθερία και η δυνατότητα να εξερευνησει κανείς τη δική του πνευματικότητα. Έτσι, σε αντίθεση με τη γιαγιά μου, η μητέρα μου έδειχνε ενδιαφέρον για διαφορετικές πνευματικές παραδόσεις και πίστευε ότι η αλήθεια δεν μπορεί ποτέ να περιοριστεί στα όρια μιας μόνο θρησκείας.

Αυτή η περιέργεια και η δεκτικότητα της την οδήγησαν να γίνει συχνή επισκέπτρια σε κύκλους ανθρώπων που ασχολούνταν με την πνευματικότητα και τη γιόγκα. Εκεί ήταν που άκουσε για έναν πνευματικό δάσκαλο στην Ινδία, γνωστό ως Σάι Μπάμπα. Γύρω από Εκείνον κυκλοφορούσαν ιστορίες για θαύματα, θεραπείες, σοφία και άνευ όρων αγάπη.

Όταν κάποιος πνίγεται, δεν αναρωτιέται τι είδους χέρι είναι αυτό που απλώνεται για να τον σώσει. Παρόλο που η γιαγιά μου δεν είχε ακούσει ποτέ πριν το όνομα του Σουάμι, συμφώνησε να ταξιδέψει η μητέρα μου στην Ινδία, αναζητώντας μια μόνιμη θεραπεία για τον πόνο της.

Η Πρώτη Αναφορά του Σουάμι σε Μένα

Το 1993, η μητέρα μου έκανε το μακρινό ταξίδι στην Ινδία μαζί με μια μικρή ομάδα πιστών του Σάι από το Ιράν. Είχε μόνο μία επιθυμία: ήθελε να ζητήσει αποκλειστικά από τον Σουάμι να θεραπεύσει τη μητέρα της —τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο.

Όταν ο Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα πήρε για ίντερβιου την ομάδα, εκείνη επαναλάμβανε σιωπηλά μέσα της όσα ήθελε να πει. Παρατήρησε ότι ο Σουάμι συνομιλούσε με διάφορους ανθρώπους, συζητώντας για τα θέματα και τα προβλήματά τους. Περίμενε τώρα τη σειρά της. Σύντομα, ο Σουάμι την κοίταξε και, προτού προλάβει να πει οτιδήποτε, είπε μπροστά σε όλους: «Αυτό το κορίτσι ανησυχεί πολύ για τη μητέρα της». Ύστερα την κοίταξε ξανά και είπε: «Τη γνωρίζω (την μητέρα της). Είναι μια πολύ παλιά πιστή Μου». Έμεινε άναυδη. Η μητέρα της ήταν μια ένθερμη, θεοσεβούμενη Μουσουλμάνα, και αυτός ο Ινδός άγιος έλεγε πως ήταν από παλιά δική Του πιστή!

Ο Σουάμι συνέχισε: «Δεν έχει σημασία σε ποιο Όνομα προσεύχεσαι. Εγώ ακούω όλες τις προσευχές». Στη συνέχεια, της υλοποίησε ένα δακτυλίδι, της χάιδεψε το κεφάλι και άρχισε να ρωτάει τον καθένα από αυτούς που βρίσκονταν στο δωμάτιο τι ήθελε. Όταν επέστρεψε στη μητέρα μου, αυτή άπλωσε το χέρι της κρατώντας μια φωτογραφία και είπε: «Σε παρακαλώ, βοήθησε τη μητέρα μου». Ο Σουάμι ευλόγησε τη φωτογραφία χτυπώντας την ελαφρώς δύο φορές και είπε: «Θα την βοηθήσω, θα την βοηθήσω. Εσύ τι θέλεις;» Εκείνη απάντησε: «Θέλω να ζήσω μια πνευματική ζωή». Ο Σουάμι χαμογέλασε, κοίταξε γύρω του και είπε σε όλους: «Θέλει ένα παιδί!»

«Όχι, Σουάμι, δεν θέλω παιδί!» διαμαρτυρήθηκε η μητέρα μου. Του έδειξε για άλλη μια φορά τη φωτογραφία της μητέρας της και είπε: «Η μητέρα μου Σουάμι». Ο Σουάμι πήρε τη φωτογραφία από τα χέρια της, την κοίταξε και έκανε μια κυκλική κίνηση με το δείκτη Του, λέγοντας: «Θα τη βοηθήσω. Και δεύτερο παιδί!» Η μαμά ήταν σοκαρισμένη. Σκέφτηκε: «Ταξίδεψα τόσο μακριά για τη μητέρα μου, και ο Σουάμι μου λέει ότι πρέπει να κάνω δύο παιδιά. Τι στο καλό είναι όλα αυτά;» Πριν προλάβει να πει οτιδήποτε για να διαμαρτυρηθεί, ο Μπαγκαβάν είπε: «Μην ανησυχείς, θα σου δώσω δύο καλές ψυχές -ένα αγόρι και ένα κορίτσι, τον Σάτσα και τη Σάντι».

Επέστρεψε στο Ιράν πολύ μπερδεμένη. Είχε ταξιδέψει μέχρι την Ινδία αναζητώντας βοήθεια για τη μητέρα της, και ο Σάι Μπάμπα είχε περάσει όλη την ώρα στο ίντερβιου μιλώντας για παιδιά που δεν είχε κανένα ενδιαφέρον να αποκτήσει.

Σάτσα και Σάντι

Για πολύ καιρό, τίποτα δεν φαινόταν να έχει νόημα. Και όμως, κάτι είχε σίγουρα αλλάξει. Αν και τα νεφρά της γιαγιάς μου δεν ανέκαμψαν, ο πόνος της σταδιακά ελαττώθηκε. Ανέκτησε λίγη δύναμη. Μπορούσε να κινείται πιο άνετα. Η διάθεσή της έγινε αισθητά πιο αισιόδοξη. Δεν ήταν η θαυματουργή θεραπεία που όλοι είχαν ελπίσει. Αλλά η ζωή έγινε πιο ήπια. Ίσως αυτή η μικρή βελτίωση ήταν αρκετή για να φυτέψει έναν σπόρο πίστης στην καρδιά της μητέρας μου.

Μια Γέννηση κι Ένας Θάνατος

Το 1997, οι γονείς μου καλωσόρισαν στον κόσμο το πρώτο τους παιδί –εμένα, τον Σάττα. Η μητέρα μου είχε ήδη αρχίσει να συμπαθεί τον Σουάμι και να πιστεύει σε Αυτόν και στη θεϊκότητά Του. Ήθελε να σεβαστεί τα λόγια του Σουάμι και με ονόμασε Σάττα.

Η ζωή στο Ιράν είχε τις δυσκολίες της. Οι αρχές δεν επέτρεπαν ένα τόσο ξένο όνομα. Μετά από πολλή σκέψη, οι γονείς μου με ονόμασαν νόμιμα Αχούρα, προς τιμήν του Αχούρα Μάζντα, του Υπέρτατου Κυρίου στην αρχαία Ζωροαστρική παράδοση. Αλλά μέσα στο σπίτι μας, ήμουν πάντα ο Σάττα. Αυτό ήταν το όνομα που ψιθύριζε η μητέρα μου. Αυτό ήταν το όνομα που πρόφερε με αγάπη. Αυτό ήταν το όνομα που μου είχε δώσει ο Σουάμι πολύ πριν πάρω την πρώτη μου ανάσα.

Όταν ήμουν περίπου τριών ετών, ξεδιπλώθηκε ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία της οικογένειάς μας. Η γιαγιά μου έφυγε από την ζωή, και αυτό συνέτριψε τη μητέρα μου. Η μαμά έλεγε συχνά πως όταν έχασε τη μητέρα της, ένιωσε σαν να είχε χαθεί το έδαφος κάτω από τα πόδια της. Είχαν έναν ασυνήθιστα στενό δεσμό, και η θλίψη άφησε ένα κενό που τα λόγια δεν μπορούσαν να γεμίσουν.

Μέσα σε όλη αυτή την σκοτεινιά, η μητέρα μου έμαθε ότι περίμενε το δεύτερο παιδί της. Η ελπίδα επέστρεψε σιγά-σιγά. Ίσως αυτή ήταν η «Σάντι» που είχε υποσχεθεί ο Σουάμι. Όμως, το συναισθηματικό βάρος που κουβαλούσε αποδείχθηκε υπερβολικά μεγάλο. Ίσως το άγχος και η θλίψη ήταν αυτά που προκάλεσαν την αποβολή! Έχασε το κοριτσάκι της! Ο πόνος ήταν αβάσταχτος. Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, είχε χάσει τη μητέρα της και την αγέννητη κόρη της.

Ένα Ακόμη Ασυνήθιστο Ίντερβιου

Αναζητώντας παρηγοριά, οι γονείς μου ταξίδεψαν για άλλη μια φορά στο Πρασάντι Νίλαγιαμ. Οποιοσδήποτε βρισκόταν στη θέση της μητέρας μου θα περίμενε φυσιολογικά λόγια παρηγοριάς από τον Σουάμι –ίσως κάποια καθησύχαση και τις ευλογίες Του.

Αντί γι' αυτό, ο Σουάμι την κοίταξε με ασυνήθιστη ένταση. «Πού είναι η Σάντι;» Η μητέρα μου έμεινε άναυδη, καθώς ο Σουάμι συνέχισε: «Περιμένει να έρθει.» Τότε ακολούθησαν λόγια που δεν θα ξεχνούσε ποτέ. «Εσύ δεν την αφήνεις να έρθει.» Αυτό που συνέβη στη συνέχεια είναι κάτι που η μητέρα μου περιέγραψε τόσο ζωντανά, και παρόλο που δεν ήμουν παρών, μπορώ σχεδόν να το φανταστώ.

Ο Σουάμι έμεινε εντελώς σιωπηλός. Έκλεισε τα μάτια Του. Στη συνέχεια, σήκωσε αργά το δεξί Του χέρι και άρχισε να γράφει κάτι στον αέρα με το δάχτυλό Του. Μετά από μερικές στιγμές, έβαλε το αριστερό Του χέρι πάνω στην κοιλιά Του και άρχισε να κάνει απαλές, αργές κυκλικές κινήσεις. Συνέχισε να κινεί το χέρι Του σαν να ξαναέγραφε ένα αόρατο κείμενο. Η μητέρα μου παρακολουθούσε με έκπληξη.

Αργότερα μου είπε ότι η κοιλιά του Σουάμι φάνηκε να πρήζεται, σχεδόν σαν να κυοφορούσε ο ίδιος ένα παιδί. Ο χρόνος έμοιαζε να έχει σταματήσει. Και τότε, το ίδιο ξαφνικά, όλα επανήλθαν στο φυσιολογικό. Το πρήξιμο εξαφανίστηκε. Ο Σουάμι άνοιξε τα μάτια Του. Την ευλόγησε λέγοντας: «Θα έρθει». Και εκεί τελείωσε η συνάντηση. Η μητέρα μου έφυγε χωρίς να κατανοεί πλήρως αυτό που είχε δει ή τι ακριβώς είχε συμβεί.

Πώς ήρθε ο «Σάντι»

Τον επόμενο χρόνο, έμεινε ξανά έγκυος. Όλοι περίμεναν να αποκτήσει κορίτσι. Αντί γι' αυτό, γεννήθηκε ένας δεύτερος γιος. Για άλλη μια φορά, το όνομα που είχε επιλέξει ο Σουάμι δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί νόμιμα. Όπως δεν επιτρεπόταν το «Σά-τσα», έτσι και τα ονόματα «Σάντι» και «Κρίσνα» (το δεύτερο είχε επιλεγεί λαμβάνοντας υπόψη το φύλο του παιδιού) δεν ήταν αμφότερα αποδεκτά.

Τότε η μητέρα μου θυμήθηκε ότι το μπάτζαν που τραγουδούσαμε συχνά οι δυο μας, κρατώντας ο ένας το χέρι του άλλου και πηγαίνοντας προς την καντίνα μετά το ντάρσαν — «Prema Muditha Manase Kaho, Ram Ram Ram» — περιείχε τη λέξη «Ραμ», ένα όνομα που ήταν αποδεκτό σύμφωνα με την ιρανική νομοθεσία, αφού το «Ραμ» σημαίνει ειρήνη και γαλήνη στα περσικά.

Ειρήνη... Σάντι. Το όνομα ταίριαζε απόλυτα. Έτσι, ο μικρότερος αδελφός μου ονομάστηκε Ραμ. Για τις περισσότερες οικογένειες, εκεί θα τελείωνε η ιστορία. Για εμάς, όμως, εκεί μόλις άρχιζε.

Το Αριστοτεχνικό Σχέδιο Ξεδιπλώνεται

Καθώς ο Ραμ μεγάλωνε, άρχισαν να συμβαίνουν παράξενα πράγματα. Περιφερόταν μέσα στο σπίτι, άνοιγε συρτάρια και ντουλάπια και έδειχνε συγκεκριμένα αντικείμενα. «Αυτό είναι δικό μου», έλεγε. Κανείς δεν καταλάβαινε γιατί το μωρό συμπεριφερόταν τόσο παράξενα. Ύστερα από λίγο καιρό, η μητέρα μου παρατήρησε ένα μοτίβο. Κάθε αντικείμενο που διεκδικούσε ανήκε κάποτε στη μητέρα της, τη γιαγιά μου. Χωρίς να προσπαθεί να πάρει τίποτε άλλο, διεκδικούσε αποκλειστικά τα δικά της πράγματα ως δικά του!

Τότε η μητέρα μου παρατήρησε κάτι ακόμη πιο εκπληκτικό. Η γιαγιά μου είχε ένα μεγάλο σημάδι εκ γενετής στον έναν ώμο, και ο Ραμ είχε ένα πανομοιότυπο. Στο ίδιο ακριβώς σημείο! Στο ίδιο χρώμα! Στο ίδιο σχήμα! Η οικογένειά μου ήταν αδύνατο να τις αποδώσει σε απλή σύμπτωση.

Σταδιακά, μέσα από την καθοδήγηση του Σουάμι και μέσα από τις δικές τους εμπειρίες, συνειδητοποίησαν κάτι εντυπωσιακό. Η ψυχή που είχαν γνωρίσει ως τη γιαγιά μου είχε επιστρέψει! Όχι ως εγγονή, ούτε με το όνομα Σάντι, αλλά ως ο αδελφός μου, ο Ραμ, για να χαρίσει σάντι (ειρήνη) σε ολόκληρη την οικογένεια, και αιώνια ειρήνη στη γιαγιά μου.

Ξαφνικά, χρόνια μυστηρίου άρχισαν να βρίσκουν τη θέση τους. Γιατί ο Σουάμι αγνόησε τη νεφρική νόσο; Γιατί μιλούσε συνεχώς μόνο για αγέννητα παιδιά; Γιατί επέμενε ότι η «Σάντι» περίμενε; Γιατί είχε πει στη μητέρα μου, που θρηνούσε: «Δεν την αφήνεις να έρθει»;

Οι απαντήσεις ήταν εκεί από την αρχή. Η γιαγιά μου λαχταρούσε με όλη της την καρδιά να έρθει στην Ινδία και να δει τον Σουάμι. Το σώμα της, όμως, που κατέρρεε, το έκανε αδύνατον. Η θεραπεία που αναζητούσε δεν αφορούσε μόνο τη θεραπεία των αρρωστων νεφρών της· ήταν η απελευθέρωση από ένα σώμα που δεν μπορούσε πλέον να είναι χρήσιμο στο ταξίδι της. Της δόθηκε

κάτι πολύ μεγαλύτερο και πολύ βαθύτερο από τη θεραπεία για την οποία όλοι προσεύχονταν. Της δόθηκε μια νέα αρχή.

Όταν ήμουν νεότερος, αυτό το κομμάτι της οικογενειακής μας ιστορίας με γοήτευε, γιατί μου φαινόταν σαν θαύμα. Καθώς μεγάλωνα, συνειδητοποίησα ότι με είχε αγγίξει κάτι ακόμα πιο βαθύ. Μέσα από όλες τις δύσκολες στιγμές, βλέπω κάποιον να με καθοδηγεί σιωπηλά σε κάθε μου βήμα –όχι με βάση τις ανθρώπινες προσδοκίες, αλλά σύμφωνα με ένα πολύ μεγαλύτερο σχέδιο.

Σήμερα, όταν οι άνθρωποι μιλούν για πίστη, συχνά αναλογίζομαι την πορεία της μητέρας μου. Πίστη δεν σημαίνει να πιστεύουμε ότι ο Θεός θα μας δίνει πάντα αυτό που ζητάμε, με τον τρόπο που θέλουμε. Πίστη σημαίνει να Τον εμπιστευόμαστε γνωρίζοντας ότι Εκείνος βλέπει όσα εμείς δεν μπορούμε να δούμε, και να αποδεχόμαστε αυτό που μας δίνει ως το καλύτερο για εμάς.

Η μητέρα μου προσευχήθηκε για θεραπεία. Ο Σουάμι την εκπλήρωσε –απλώς όχι με τον τρόπο που περίμενε κανείς. Του ζήτησε να σώσει μία ζωή. Αντ' αυτού, μας χάρισε με αγάπη δύο νέες ζωές, τη δική μου και του αδελφού μου. Πολύ πριν ο καθένας από εμάς έρθει σε αυτόν τον κόσμο, Εκείνος μας έδωσε ονόματα. Πολύ πριν οι γονείς μου κατανοήσουν τα λόγια Του, Εκείνος είχε ήδη δει ολόκληρη την ιστορία να ξεδιπλώνεται. Όταν αναλογίζομαι τη ζωή μου, συνειδητοποιώ αυτή την αλήθεια που με γεμίζει με δέος και σιωπηλή ταπεινότητα —πριν προλάβω να Τον γνωρίσω, Εκείνος με γνώριζε ήδη. Πριν μπορέσω να Τον αγαπήσω, Εκείνος είχε ήδη σχεδιάσει τη ζωή μου. Πριν καν πάρω την πρώτη μου ανάσα, Εκείνος με είχε ήδη καλέσει με το όνομά μου.

Αυτή η συνειδητοποίηση έχει μείνει βαθιά χαραγμένη μέσα μου από τότε.

Και δεν είχα ιδέα ότι το να μεγαλώνω στην παρουσία Του θα με διδασκε ότι το μεγαλύτερο θαύμα δεν ήταν να μάθω Βέδες, να στέκομαι μπροστά σε χιλιάδες ανθρώπους ή να γίνομαι μάρτυρας

εντυπωσιακών γεγονότων. Το μεγαλύτερο θαύμα ήταν να ανακαλύπτω, μέρα με τη μέρα, ότι Εκείνος που με είχε καλέσει σε αυτόν τον κόσμο δεν έπαψε ποτέ να με καλεί όλο και πιο κοντά.

Mr. Sathya Jalilehvand (Ahoora Jenab Zadeh), Καναδάς

Ο κ. Σάτσα Τζαλιλεβάντ (Αχούρα Τζενάμπ Ζαντέ) γεννήθηκε το 1997 στο Ιράν, σε μια οικογένεια αφοσιωμένη στον Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα. Ήταν γνωστός με το χαϊδευτικό προσωνύμιο «το αγόρι των Βεδών του Ιράν» και σπούδασε στο Πρασάντι Νίλαγιαμ υπό την καθοδήγηση του Σουάμι, ο οποίος είπε ότι ο

Σάτσα θα διαδώσει το μήνυμα των Βεδών σε όλο τον κόσμο. Μετά το Μαχασαμάντι του Μπαγκαβάν, ο Σάτσα μετακόμισε στη Μαλαισία με την οικογένειά του, όπου ολοκλήρωσε σπουδές του στη νομική και εργάστηκε τόσο σε εταιρείες όσο και σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ) για κοινωνικούς σκοπούς. Στη συνέχεια, μετακόμισε στον Καναδά και δραστηριοποιείται με τον Διεθνή Οργανισμό Σρι Σάτσα Σάι (SSSIO) στους τομείς της Εκπαίδευσης Σάτσα Σάι και των Βεδών.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟ- ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Το κάτωθι γράμμα δημοσιεύθηκε στο τεύχος της περιοδικής έκδοσης Sathya Sai Newsletter, τόμος 5, αριθ. 4, το καλοκαίρι του 1981. Η έκδοση αυτή πρωτοξεκίνησε στις ΗΠΑ το 1976 από την επιτροπή οργάνωσης πληροφοριών & επικοινωνίας της Κεντρικής Επιτροπής Σρι Σάτσα Σάι Αμερικής, η οποία συστήθηκε στο 2^ο Παγκόσμιο Συνέδριο των Οργανισμών Σρι Σάτσα Σάι στο Πρασάντι Νίλαγιαμ, τον Νοέμβριο του 1975.

Το περιοδικό διέδιδε τη διδασκαλία του Μπαγκαβάν καθώς και πληροφορίες για τις δραστηριότητες των Οργανισμών ΣΣ και τις υπηρεσίες τους. Από το πρώτο κιόλας τεύχος είχε στόχο να αρχίζει με ένα μήνυμα του Σουάμι γραμμένο ειδικά για το συγκεκριμένο τεύχος. Τα μηνύματα αυτά απαρτίζουν ένα πολύτιμο αρχειακό υλικό της άμεσης επικοινωνίας Του με πιστούς ανά τον κόσμο.

Το εν λόγω γράμμα που αναδημοσιεύεται εδώ προσφέρεται για σκέψη βαθιά αναφορικά με την αυτοπαράδοση, την ακινησία του νου, το ξερίζωμα του εγωισμού και την πραγμάτωση του Θείου.

Μέσω της απόλυτης αυτο-παράδοσης, ο νους ακινητοποιείται, η αίσθηση του ξεχωριστού εγώ εκμηδενίζεται και η ψυχή συγχωνεύεται στην άπειρη σιωπή του πνεύματος. Όταν επιτευχθεί η κατάσταση αυτή, ο άνθρωπος γίνεται ένα με τον ΘΕΟ κι η κάθε πράξη του ρέει εντελώς αυθόρμητα. Τότε, το υπόβαθρο και η βάση της εκδηλωμένης του ζωής γίνεται αυτό το υπέρτατο πνεύμα, που ζωοποιεί, ενεργοποιεί και φωτίζει όλη τη ζωή του και τις κινήσεις της, ακριβώς όπως μια σειρά εικόνων με διάφορα είδη κινήσεων και χειρονομιών, εμφανίζονται σε μια λευκή και ακηλίδωτη οθόνη αφήνοντας το αποτύπωμα τους στην επιφάνεια της. Κι όπως οι εικόνες δίχως την οθόνη ως υπόβαθρο δεν υφίστανται, κατά τον ίδιο τρόπο όλα τα φαινόμενα του εκδηλωμένου σύμπαντος και της παιχνιδιάρικης δραστηριότητάς του γίνονται ορατά πάνω στην οθόνη του σιωπηλού κι ακίνητου πνεύματος του Θείου. Επομένως, σωστά λέγεται ότι το σύμπαν δεν είναι δημιουργία μα προβολή της θείας και αιώνιας Πραγματικότητας. Ο

σκοπός είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε ένα με το αθάνατο πνεύμα και τις εκδηλώσεις του. Είναι τώρα που σκεπτόμαστε, μιλάμε και πράττουμε κατά πώς θέλει η θεική δύναμη, με τέλεια ελευθερία ψυχής, απολαμβάνοντας γαλήνη και χαρά απερίγραπτη. Αυτός είναι ο σκοπός.

Με αγάπη κι ευλογίες

Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba

TELE NO. 30
BRINDAVAN
WHITEFIELD-560 067
TELE NO. 36
PRASANTHINILAYAM P. O.
ANANTAPUR DT. 515134

Through complete self-surrender, the mind becomes still, the ego-sense disappears, and the soul merges into the infinite silence of the spirit. When this state is attained, a human being becomes one with GOD and all his actions flow out in pure spontaneity. The background and basis of his manifest life is then this supreme spirit which animates, activates and illumines his entire life and its movements just as a variety of pictures with different kinds of gestures and movemants appear on a white and spotless screem, leaving an impress upon it, and as the pictures cannot be exhibited without the screen as the background, so all the phenomena of the universal manifestation and its playful activity are seen on the screen of the silent and still spirit of the Divine. Therefore, it is rightly said that the universe is not a creation but a projection from the divine and immortal Reality. The aim is to realise our identity with this immortal spirit, and its manifestations. It is now that we think, speak and act as the divine power wills in the perfect freedom of the soul. We enjoy a peace and joy which is simply ineffable. This is the goal.

With Love and Blessings

Sai Sa/45 Sai Baba
(Baba)

Το μεγαλείο της
γυναικείας φύσης

Η συγγραφέας (στο κέντρο) μαζί με μια ομάδα πιστών, 1975

ΣΑΪ ΜΠΑΜΠΑ Η ΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΤΗΣ ΑΓΝΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τι ήταν αυτό που έβλεπα, να στέκεται εκεί μπροστά μου; Ένα μεγαλοπρεπές on με πορτοκαλί ένδυμα και μαύρα μαλλιά, που ακτινοβολούσε κάτι το οποίο δεν μπορούσα καν να διευκρινίσω! Δεν ήταν μόνο η εμφάνισή Του, αλλά και η ενέργεια που ξεχυνόταν από μέσα Του. Η μόνη λέξη που μπορώ να βρω για να το περιγράψω είναι ομορφιά —αγνή, άσπιλη ομορφιά. Ποτέ στη ζωή μου δεν είχα δει κάτι τόσο όμορφο, και ένιωσα την καρδιά μου να σκιρτά, αν και δεν θα μπορούσα να σας εξηγήσω το γιατί, μιάς και εκείνη την εποχή ήμουν μια δηλωμένη άθεη. Είχα απομακρυνθεί από την οργανωμένη θρησκεία, καθώς τη θεωρούσα υπερβολικά περιοριστική. Χωρίς να το συνειδητοποιώ, αναζητούσα κάτι πολύ βαθύτερο.

Κι όμως, στεκόμουν εκεί, σαστισμένη!

Όταν έρχεται το Κάλεσμα...

Ο δρόμος που με οδήγησε σε εκείνη τη στιγμή είχε αρχίσει χρόνια νωρίτερα, στην άλλη άκρη του κόσμου. Μεγάλωσα ως Χριστιανή, πηγαίνοντας στην εκκλησία με την οικογένειά μου τις Κυριακές, ενώ την υπόλοιπη εβδομάδα σκεφτόμουν ελάχιστα τον Θεό. Διήνυα ήδη την 3^η δεκαετία της ζωής μου και μαζί με τον σύζυγό μου αποφασίσαμε να αποταμιεύσουμε όσα χρήματα μπορούμε για να γνωρίσουμε τον κόσμο. Αφήσαμε τις δουλειές μας, αγοράσαμε σακίδια και μπότες, βγάλαμε τις βίζες μας και ξεκινήσαμε. Διασχίσαμε τις Ηνωμένες Πολιτείες, κατεβήκαμε μέσα από την Κεντρική και τη Νότια Αμερική, περάσαμε έναν χρόνο στην Ευρώπη και την Αφρική, άλλον έναν χρόνο στην Ινδία, την Ασία και την Άπω Ανατολή, και επιστρέψαμε στο σπίτι μας έπειτα από τριάντισι χρόνια. Θέλαμε να γνωρίσουμε τους πολιτισμούς του κόσμου και ανακαλύψαμε από νωρίς ότι ο πιο σίγουρος τρόπος για να το πετύχουμε ήταν μέσα από τις πνευματικές γιορτές που κάθε πολιτισμός θεωρούσε ιερές. Όπου κι αν ταξιδεύαμε, τις αναζητούσαμε.

Μέχρι τη στιγμή που περάσαμε με πλοίο από τη Μομπάσα της Κένυας στην Ινδία, κάποιος μου είχε δώσει ένα αντίτυπο του βιβλίου *Αυτοβιογραφία ενός Γιόγκι* του Παραμαχάνσα Γιογκανάντα. Το βιβλίο αυτό άνοιξε μπροστά μου μια πόρτα που δεν γνώριζα καν ότι υπήρχε —θαύματα, αφοσίωση, λέξεις όπως *γκουρού* και *Άτμα*, πράγματα που κανείς δεν μου είχε πει ποτέ ότι ήταν δυνατόν να υπάρχουν. Στη Νότια Ινδία, ένα ζευγάρι Αυστριακών που γνωρίσαμε μας είπε ότι μόλις είχαν επιστρέψει από ένα μέρος που λεγόταν Πουταπάρτι, όπου ένας γκουρού έκανε θαύματα. «Πρέπει να πάτε», μας είπαν. Ήμουν δύσπιστη. Παρ' όλα αυτά, ήθελα να τα δω όλα αυτά με τα ίδια μου τα μάτια.

Ύστερα μου έκλεψαν το διαβατήριο και τα χρήματά μου από ένα τσαντάκι μέσης που, απερίσκεπτα, είχα βάλει μέσα στην τσάντα μου, κι έτσι αναγκαστήκαμε να αλλάξουμε πορεία και να πάμε στο Μαντράς (το σημερινό Τσενάι) για να τα αντικαταστήσουμε.

Στο τρένο της επιστροφής βρεθήκαμε σε ένα κουπέ γεμάτο ανθρώπους που έψαλλαν με τόση χαρά ύμνους αφοσίωσης προς

τον θεό Σίβα, ώστε τους ρωτήσαμε: «Πού πηγαίνετε;» Μας απάντησαν: «Πηγαίνουμε στο Πουταπάρτι για τη γιορτή του Σιβαράτρι!» Αργότερα συνειδητοποιήσαμε ότι αυτή ήταν η δεύτερη φορά που ο Σουάμι μάς είχε καλέσει κοντά Του.

Όταν φτάσαμε, βρήκαμε το *άσραμ* αρκετά απλοϊκό σε υποδομές: δεν υπήρχε ούτε κτίριο διοίκησης, ούτε καντίνα Δυτικού τύπου, και στήσαμε τη σκηνή μας στον λόφο πίσω από το *μαντίρ*. Ο Σουάμι μόλις είχε επιστρέψει από την Μπάνγκαλορ (τη σημερινή Μπενγκαλούρου) και στεκόταν στην άκρη του *μαντίρ*, που τότε ακόμη δεν είχε βαφτεί.

Καθώς δεν είχα δει ποτέ ούτε καν φωτογραφία του Σάι Μπάμπα, είχα πλάσει στο μυαλό μου την εικόνα του τυπικού Ινδού γκουρού — ενός ηλικιωμένου άνδρα με μακριά λευκή γενειάδα και μπαστούνι, σκυμμένου από το βάρος των γηρατειών. Αντί γι' αυτό, εκείνο που αντίκρισα ήταν ένα μεγαλοπρεπές πλάσμα με πορτοκαλί ένδυμα, μαύρα μαλλιά και μια συγκλονιστική ομορφιά.

Το Ντάρσαν της Αγάπης και η Αγάπη για το Ντάρσαν

Εκείνο το βράδυ ήμασταν μόνο καμιά εικοσαριά άνθρωποι. Οι άνδρες με κατεύθυναν προς την πλευρά των γυναικών. Μου είπαν ότι έπρεπε να καλύψω τους ώμους μου. Αναρωτήθηκα: «Και γιατί πρέπει να τα κάνω όλα αυτά;» Όταν όμως καθίσαμε και ο Σουάμι στεκόταν εκεί, δεν μπορούσα να πάρω τα μάτια μου από πάνω Του.

Δεν είχα διαβάσει ούτε ακούσει πολλά για τον Σάι Μπάμπα μέχρι τότε, κι έτσι άρχισα να κάνω ερωτήσεις, φοβούμενη κατά βάθος μήπως είχαμε, χωρίς να το καταλάβουμε, βρεθεί μέσα σε κάποια αίρεση. «Τι διδάσκει;» ρώτησα. Αυτό που άκουσα άλλαξε τη γνώμη μου ακαριαία και για πάντα.

«Υπάρχει μόνο μία θρησκεία, η θρησκεία της αγάπης.
Υπάρχει μόνο μία κάστα, η κάστα της ανθρωπότητας.
Υπάρχει μόνο μία γλώσσα, η γλώσσα της καρδιάς.
Υπάρχει μόνο ένας Θεός, και είναι πανταχού παρών.»

Είχα μόλις περάσει χρόνια συναντώντας αναζητητές από κάθε θρησκεία σε ολόκληρο τον κόσμο —καλούς ανθρώπους, των οποίων η καλοσύνη δεν είχε καμία σχέση με το σε ποια εκκλησία ή σε ποια πίστη ανήκαν— και τώρα βρισκόταν μπροστά μου ένας δάσκαλος που έλεγε ακριβώς αυτό, κάτι που άκουγα να διατυπώνεται για πρώτη φορά. Αυτό ήταν που πάντοτε πίστευα, αλλά ποτέ δεν είχα ακούσει κανέναν να το εκφράζει με τέτοια απλότητα και χάρη.

Εκείνο το πρώτο Σιβαράτρι, καθίσαμε στην Αίθουσα Πουρνατσάντρα ως επίτιμοι προσκεκλημένοι, απλώς και μόνο επειδή ήμασταν Δυτικοί. Παρακολουθήσαμε τον καθηγητή Καστούρι να κρατά ένα δοχείο πάνω από το άγαλμα του Σίρντι Σάι Μπάμπα, ενώ από το χέρι του Σουάμι εμφανιζόταν θαυματουργικά *βιμπούτι*, που ξεχυνόταν σαν χείμαρρος —σε ποσότητα πολύ μεγαλύτερη απ' όση θα μπορούσε ποτέ να χωρέσει το δοχείο. Η ροή σταματούσε ακαριαία μόλις ο Σουάμι τραβούσε το χέρι Του και άρχιζε ξανά την ίδια στιγμή που έβαζε πάλι το χέρι Του μέσα και το ανακάτευε. Στο πάτωμα είχε σχηματιστεί ένας τεράστιος σωρός από *βιμπούτι*. Υλοποίησε επίσης ένα περιδέραιο για το άγαλμα του Σίρντι Μπάμπα που βρισκόταν εκεί κοντά.

Ύστερα, καθώς οι ύμνοι συνεχίζονταν μέχρι αργά τη νύχτα και η αίθουσα είχε φορτιστεί με μια τόσο έντονη ενέργεια που δεν θα ξεχάσω ποτέ, υλοποίησε μέσα από το στόμα Του ένα ωοειδές *λίνγκαμ*. Ακτινοβολώντας χαρά, κατέβηκε από τη σκηνή κρατώντας το *λίνγκαμ* κατά μήκος του διαδρόμου, ακριβώς δίπλα από το σημείο όπου καθόμασταν. Τότε δεν καταλάβαινα τη σημασία του, όμως τώρα την κατανοώ καλύτερα: το *λίνγκαμ* είναι ωοειδές, με δύο κέντρα που αντιπροσωπεύουν τη δυαδικότητα, ενώ η ενότητα είναι ένας κύκλος με ένα μόνο κέντρο. Ο Σουάμι έχει πει ότι δημιούργησε τον κόσμο χωρίζοντας τον Εαυτό Του από τον Εαυτό Του, ώστε να μπορέσει να αγαπήσει τον Εαυτό Του, και αυτή ακριβώς η πράξη του διαχωρισμού είναι η ίδια η δυαδικότητα — ημέρα και νύχτα, ευχαρίστηση και πόνος, το καθένα από τα οποία γίνεται αντιληπτό μόνο επειδή γνωρίζουμε το αντίθετό του.

Αποφάσισα να γράψω ένα γράμμα στον Σουάμι και ρώτησα κάποιον πώς θα έπρεπε άραγε να Του απευθυνθεί κανείς σε μια

τέτοια επιστολή. «Αγαπητέ Θεέ»; «Αγαπητέ Σάι Μπάμπα»; Τελικά έγραψα: «Αγαπημένη Μητέρα», γιατί, ως επαγγελματίας που ασχολούνταν με τον τοκετό, αυτό μου ήρθε αυθόρμητα. Καθώς Τον είχα παρακολουθήσει να φέρνει στον κόσμο το *Σίβα Λίνγκαμ* κατά τη διάρκεια του Σιβαράτρι εκείνης της χρονιάς, το πρόσωπό Του έμοιαζε σχεδόν να μεταμορφώνεται μπροστά στα μάτια μου, να γίνεται πιο γεμάτο και ελαφρώς αναποκοκκινισμένο, σαν να ήταν μια μητέρα που πλησίαζε στη στιγμή του τοκετού.

Στο γράμμα Του ζήτησα απλώς:

«Σουάμι, θα μπορούσες, σε παρακαλώ, να με βοηθήσεις να Σε θυμάμαι κάθε μέρα για το υπόλοιπο της ζωής μου;»

Όταν το πήρε από τα χέρια μου κατά τη διάρκεια του ντάρσαν, κοίταξε για πρώτη φορά κατευθείαν μέσα στα μάτια μου. Χρόνια αργότερα, ο γιος μου, που ταξίδευε μαζί μας ως νεαρός ενήλικας σε μια άλλη επίσκεψη, έγραψε στο ημερολόγιό του για το ίδιο εκείνο βλέμμα, αποτυπώνοντας ακριβώς αυτό που είχα νιώσει κι εγώ:

«Το βλέμμα Του διαπέρασε την καρδιά μου. Καθώς συναντήθηκαν τα μάτια μας, ο νους μου σίγησε και ο χρόνος σταμάτησε. Τα μάτια Του είναι σαν πύρινες χάντρες που εκπέμπουν μόνο αγάπη. Είναι σκληρά σαν πέτρα κι όμως απαλά σαν πέταλα λουλουδιού. Εκείνα τα ελάχιστα δευτερόλεπτα που συναντήθηκαν τα βλέμματά μας, ήταν σαν να κοιτούσα μέσα στην ίδια την Ύπαρξη.»

Για χρόνια μετά, σε κάθε ταξίδι μας, ο Σουάμι δεχόταν τα γράμματά μου. Όσπου ήρθε μια μέρα, αρκετά χρόνια μέσα σε αυτή την πορεία μου, που έγραψα βιαστικά ένα σημείωμα, χωρίς να ξέρω αν Εκείνος θα περνούσε καν από τη σειρά μας. Εκείνη την ημέρα ήρθε κατευθείαν προς το μέρος μας, με κοίταξε με βαθιά συμπόνια και πήρε το σημείωμα. Κατά κάποιον τρόπο, ήξερα ότι ήταν το τελευταίο γράμμα που θα έπαιρνε ποτέ από μένα. Τότε κατάλαβα ότι έπρεπε να πάψω να κάθομαι εκεί, στην αίθουσα Σάι Κούλβαντ, ελπίζοντας ότι θα πάρει κάποιο γράμμα μου, και να αρχίσω να δέχομαι αυτό που πραγματικά πρόσφερε: το ίδιο το ντάρσαν της αγάπης Του που ξεχύνεται άμεσα προς όλους τους παρόντες.

Αναπολώντας, πιστεύω ότι ολόκληρο εκείνο το ταξίδι μας γύρω από τον κόσμο, που τελικά μας οδήγησε να γιορτάσουμε το Σιβαράτρι μαζί Του, ήταν έργο του Σουάμι από την αρχή. Αν είχα δει απλώς μια φωτογραφία του Σάι Μπάμπα στην πατρίδα μου, δεν νομίζω ότι θα με είχε αγγίξει με τον τρόπο που με άγγιξε αυτή η ζωντανή συνάντηση. Κάθε βήμα του ταξιδιού μας —οι γιορτές που αναζητούσαμε, η κλοπή της μικρής τσάντας με τα χρήματα, οι άνθρωποι που τραγουδούσαν στο τρένο— όλα μας έφεραν όλο και πιο κοντά στο Πουταπάρτι.

Μείναμε τρεις εβδομάδες αντί για τη μία που είχαμε προγραμματίσει, και πολλές φορές αναρωτήθηκα πώς θα ήταν η ζωή μου αν δεν Τον είχαμε συναντήσει.

Μια Αξέχαστη Συνέντευξη

Όταν επιστρέψαμε στην πατρίδα μας από το ταξίδι, κανείς στην περιοχή της Βοστώνης όπου ζούσαμε δεν είχε καν ακούσει για τον Σάι Μπάμπα. Αυτό μας φαινόταν εξαιρετικά παράξενο —ένας Αβατάρ ζούσε πάνω στη γη, κι όμως κανείς δεν Τον γνώριζε! Μέχρι το 1981 είχαμε αποκτήσει δύο παιδιά, αποταμιεύσαμε όσα μπορούσαμε και εκείνη τη χρονιά επιστρέψαμε στον Σουάμι. Τα πλήθη ήταν πλέον πολύ μεγαλύτερα, ένα σύστημα κλήρωσης καθόριζε ποιος θα καθόταν πού, κι εγώ βρέθηκα δώδεκα σειρές πίσω, με ελάχιστες ελπίδες να κληθούμε για συνέντευξη.

Το μόνο που ζήτησα από τον Σουάμι μέσα στον νου μου ήταν: «Σε παρακαλώ, δώσε μου άλλη μία ευκαιρία να Σε βιώσω αληθινά». Λίγες στιγμές αργότερα, άκουσα να φωνάζουν το όνομά μου! Ο Σουάμι είχε καλέσει την οικογένειά μας για συνέντευξη: τον σύζυγό μου, που κρατούσε στην αγκαλιά του τον δεκαοκτώ μηνών γιο μας, τον Άαρν, την τρίχρονη κόρη μας κι εμένα.

Καθίσαμε όλοι στο πάτωμα της μικρής αίθουσας συνεντεύξεων μέσα σε απόλυτη σιωπή, χωρίς να γνωρίζουμε τι επρόκειτο να συμβεί. Η σιωπή συνεχιζόταν, ώσπου ο Άαρν, που μόλις είχε μάθει να λέει «Μπάμπα», την έσπασε δείχνοντας μια φωτογραφία στον τοίχο.

«Μπάμπα», είπε.

Ύστερα έδειξε μια άλλη φωτογραφία στον διπλανό τοίχο.

«Μπάμπα».

Και συνέχισε με τον ίδιο τρόπο, περιδιαβαίνοντας με το βλέμμα του ολόκληρο το δωμάτιο.

Ο Σουάμι χαμογέλασε και είπε:

«Ναι, ο Μπάμπα είναι παντού.»

Κάθε λέξη που λέει ο Σουάμι αποτελεί μια διδασκαλία και κάθε Του χειρονομία έχει τον λόγο της. Κι αυτό το μικρό, πολύτιμο μάθημα το κουβαλώ μέσα μου από τότε.

Οι Ανθρώπινες Αξίες Δίνουν Αξία στον Άνθρωπο

Μεγάλωσα τα παιδιά μου με βάση τις ανθρώπινες αξίες, επειδή ο Σουάμι είχε πει ότι μέσα από αυτές ο κόσμος θα Τον γνώριζε πραγματικά. Από τότε, προσπαθώ να αφήνω αυτές τις αξίες να καθοδηγούν καθετί που κάνω. Όταν διδάσκω πιάνο, στόχος μου είναι να μάθω ένα παιδί να παίζει μέσα από την καρδιά του και όχι να επικεντρώνεται μόνο στις νότες. Όταν μαγειρεύω, παραμερίζω το εγώ μου και κάνω την αγάπη πράξη. Ίδρυσά έναν οργανισμό για τον τοκετό, θεμελιωμένο εξ ολοκλήρου πάνω στις ανθρώπινες αξίες. Αυτό που κάνει αυτές τις αξίες τόσο ξεχωριστές είναι η σειρά με την οποία τις παραθέτει ο Σουάμι: Αλήθεια, Ορθή Δράση, Ειρήνη, Αγάπη και Μη Βία.

Η Αλήθεια είναι εκείνο που δεν αλλάζει ποτέ —αυτό που παραμένει αληθινό στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον— και η βαθύτερη αλήθεια απ' όλες είναι ότι είμαστε θεϊκά όντα. Βρίσκω επιβεβαίωση γι' αυτό ακόμη και στην ανθρώπινη βιολογία: η ωκυτοκίνη, η λεγόμενη ορμόνη της αγάπης, φτάνει σε υποδοχείς σχεδόν σε κάθε σημαντικό σύστημα του σώματος. Ο Σουάμι εξήγησε κάποτε σε μια ομιλία Του ότι, στους τέσσερις μήνες και εννέα ημέρες της κύησης, μια δόνηση —αυτό που ονόμαζε *pranavattva* (αρχή της ζωής)— εισέρχεται, μέσω της Θείας Αρχής (Brahma), σε εκείνο που μέχρι τότε ήταν απλώς μια μικρή μάζα ιστού μέσα στη μήτρα, και από εκείνη τη στιγμή το παιδί αρχίζει να κινείται. Αυτή η ένωση σώματος και πνεύματος, είπε, αποτελεί

μία από τις μυστικές διδασκαλίες της Βεδάντα και γι' αυτό μπορούμε να λέμε με βεβαιότητα ότι είμαστε θεϊκοί.

Και εφόσον είμαστε θεϊκοί, τότε είναι στο ντάρμα μας, στην ίδια μας τη φύση, να ενεργούμε ανάλογα. Μια μηλιά παράγει μόνο μήλα και μια μπανανιά μόνο μπανάνες· καμία από τις δύο δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά. Οι ζωώδεις τάσεις του θυμού, της επιθυμίας, της υπερηφάνειας και της ζήλιας δεν αντικαθιστούν αυτή την εσωτερική αλήθεια· απλώς την καλύπτουν, όπως τα σύννεφα καλύπτουν τον ήλιο. Οι άνθρωποι που μας ελκύουν στη ζωή είναι συνήθως εκείνοι που αφήνουν τις ανθρώπινες αξίες να λάμπουν μέσα από την καρδιά τους, πέρα από τα σύννεφα.

Ο Σουάμι έλεγε πάντοτε ότι πρέπει να μάθουμε να μιλάμε στον εαυτό μας όπως θα μας μιλούσε κάποιος που θα ήταν γεμάτος αγάπη, όπως στην ακόλουθη θετική δήλωση ή θετικό πρότυπο σκέψης:

*Είμαι Αυτό που Είμαι, το Αδιαίρετο, Ύψιστο,
Απόλυτο (Akhandā Parabrahman).*

Είμαι Ύπαρξη, Επίγνωση και Μακαριότητα (Satchidananda).

Η θλίψη και η αγωνία δεν μπορούν να με επηρεάσουν.

Είμαι πάντοτε πλήρης και ικανοποιημένος.

Ο φόβος δεν μπορεί να εισέλθει μέσα μου.

Στις παραπάνω φράσεις, η διαβεβαίωση ότι ο φόβος και η θλίψη δεν μπορούν να με επηρεάσουν, υπερισχύει των πάντων. Και έχει μεγαλύτερη σημασία απ' όση ίσως φαίνεται, επειδή δεν μπορούμε να κρατάμε ταυτόχρονα μέσα στην καρδιά μας τον φόβο και την αγάπη. Όποιο από τα δύο αφήσουμε να μπει πρώτο δεν αφήνει χώρο για το άλλο.

Θυμάμαι ένα ταξίδι στο Πουταπάρτι, όταν το μόνο που ζήτησα από τον Σουάμι ήταν ειρήνη. Εκείνη την περίοδο ένιωθα καταβεβλημένη —διήθυνα τον οργανισμό μου, δίδασκα πιάνο, εργαζόμουν ολόκληρες ημέρες ως παιδιατρική φυσικοθεραπεύτρια και παράλληλα μεγάλωνα δύο μικρά παιδιά. Προσευχήθηκα: «Χρειάζομαι ειρήνη, σε παρακαλώ, πες μου πώς μπορώ να την αποκτήσω».

Πέρασαν δύο εβδομάδες χωρίς απάντηση και έφυγα από το *άσραμ* πιστεύοντας ότι θα επέστρεφα στο σπίτι χωρίς να την έχω λάβει. Στην πτήση από το παλιό αεροδρόμιο της Μπάνγκκαλορ, ένας άγνωστος που καθόταν στην μπροστινή σειρά γύρισε προς το μέρος μου και είπε: «Ω, εσείς! Σας ξέρω! Ήσασταν στο Πουτα-πάρτι!»

«Ναι», απάντησα.

Συνέχισε, γεμάτος ενθουσιασμό: «Η ομάδα μας από το Μεξικό είχε μια συνέντευξη με τον Σουάμι».

Τώρα το ενδιαφέρον μου είχε ξυπνήσει για τα καλά και τον ρώτησα: «Τι συνέβη στη συνέντευξη;»

Εκείνος συνέχισε: «Κάποιος ρώτησε τον Σουάμι πώς μπορεί να έχει περισσότερη ειρήνη».

«Και τι είπε;» ρώτησα, με το ενδιαφέρον μου πλέον στο αποκορύφωμά του.

Μου απάντησε:

«Πάρε τη φράση “I want peace” — “Εγώ θέλω ειρήνη”. Αφαίρεσε το “εγώ” — αυτό είναι ο εγωισμός. Αφαίρεσε το “θέλω” — αυτή είναι η επιθυμία. Τι απομένει; Η ειρήνη. Και αν δεν έχεις ειρήνη (peace), τότε η ζωή σου είναι κομμάτια (pieces).»

Αυτό το μήνυμα έχει μείνει μαζί μου από τότε.

Όταν η Αλήθεια και η Ορθή Δράση βρίσκονται σε αρμονία, αποκτάς ακεραιότητα, επειδή αυτά που λες ευθυγραμμίζονται με αυτά που πράττεις. Όπου υπάρχει ακεραιότητα, δεν υπάρχει εσωτερική σύγκρουση· έτσι, η Ειρήνη ακολουθεί φυσικά. Όπου υπάρχει Ειρήνη, η Αγάπη αναβλύζει σαν πηγή από τη γη, χωρίς όρια. Όπου υπάρχει Αγάπη, δεν μπορεί να υπάρξει βία· έτσι ακολουθεί και η Μη Βία, η οποία περιλαμβάνει ακόμη και την απλή τέχνη του να μιλάμε θετικά.

Ο Σουάμι λέει ότι υπάρχουν πέντε είδη γνώσης: η γενική γνώση, η ακαδημαϊκή γνώση, η εξειδικευμένη γνώση, η γνώση της διά-

κρισης και η πρακτική γνώση. Η πρακτική γνώση είναι η σημαντικότερη απ' όλες, επειδή είναι η μόνη που μπορεί πραγματικά να αλλάξει μια ζωή.

Η εφαρμογή των πέντε ανθρώπινων αξιών χτίζει χαρακτήρα και ο χαρακτήρας οικοδομεί την Αυτοπεποίθηση — το θεμέλιο που, παρότι δεν φαίνεται, στηρίζει όλα τα υπόλοιπα. Η Αυτοπεποίθηση (Self-confidence) οδηγεί στην εσωτερική πληρότητα (Self-satisfaction)· η εσωτερική πληρότητα οδηγεί στην αυτοθυσία (self-sacrifice) —στο να προσφέρουμε στους άλλους χωρίς να περιμένουμε τίποτε ως αντάλλαγμα— και η αυτοθυσία, τελικά, οδηγεί στη Μακαριότητα, που δεν είναι παρά η επιστροφή μας στην Αγάπη που ήδη είμαστε.

Ο Σουάμι Διορθώνει το Μάτι μου

Είχα άλλη μία συνέντευξη στα τέλη της δεκαετίας του 1980, στην ιδιωτική αίθουσα συνεντεύξεων, κατά τη διάρκεια της οποίας, ο Σουάμι στράφηκε ξαφνικά προς το μέρος μου και είπε κάτι στα αγγλικά που δεν μπόρεσα να καταλάβω. Η φωνή Του ήταν απόκοσμη — δεν έμοιαζε να ανήκει σε αυτόν τον κόσμο.

«Σουάμι, τι είπες;» Τον ρώτησα. Δεν ήθελα να χάσω αυτό που μου έλεγε.

Το επανέλαβε, αλλά και πάλι δεν κατάλαβα. Το είπε άλλη μία φορά, πιο αργά αυτή τη φορά, σχεδόν συλλαβιστά:

«Ο δεξιός αμφιβληστροειδής δεν είναι καλά».

Δεν περίμενα να ακούσω κάτι τέτοιο, γιατί δεν είχα παρατηρήσει κανένα πρόβλημα με τα μάτια μου και επομένως, δεν είχα ιδέα τι εννοούσε.

Επιστρέψαμε στη μεγαλύτερη αίθουσα συνεντεύξεων και με πλησίασε για δεύτερη φορά και μου είπε ξανά: *«Ο δεξιός αμφιβληστροειδής δεν είναι καλά.»*

Ανασηκώθηκα και στάθηκα στα γόνατά μου και χωρίς να το σκεφτώ, είπα:

«Σουάμι, θα μπορούσες, Σε παρακαλώ, να το διορθώσεις;»

Δεν είπα «να το θεραπεύσεις» ή «να το γιατρέψεις». Η σκέψη μου ήταν ότι αφού Εκείνος είχε δημιουργήσει αυτό το σώμα, σαν μηχανικός, θα μπορούσε και να το επισκευάσει.

Τότε πίεσε σταθερά το χέρι Του πάνω στο μέτωπό μου. Αργότερα συνειδητοποίησα ότι το δεξί μου μάτι, το οποίο πριν από τη συνέντευξη το ένιωθα πιο βαρύ από το αριστερό, τώρα το αισθανόμουν πιο ελαφρύ, σαν να είχε επανέλθει στη θέση του.

Ποτέ δεν είχα ανησυχήσει γι' αυτό, ούτε καν του είχα δώσει σημασία. Εκείνος όμως γνώριζε το πρόβλημα —και το διόρθωσε.

Η Ζωή Είναι Ένα Όνειρο —Συνειδητοποίησέ το

Είχα ακούσει πολλούς πιστούς να δηγοούνται ότι ο Σουάμι εμφανιζόταν στα όνειρά τους. Κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης, ο Σουάμι στεκόταν ακριβώς μπροστά μου, κι εγώ είχα αυτή τη σκέψη στον νου μου. Γονάτισα και Τον ρώτησα:

«Σουάμι, μπορείς, Σε παρακαλώ, να έρχεσαι πιο συχνά στα όνειρά μου;»

Με κοίταξε από ψηλά, έκανε μια μικρή ανοδική κίνηση με το δεξί Του χέρι και είπε:

«Τι; Αφού αυτό εδώ είναι ένα όνειρο.»

Τόσο απλό και συνάμα τόσο βαθυστόχαστο.

Μου πήρε χρόνια για να καταλάβω τι εννοούσε. Όλοι ζούμε μέσα σε ένα όνειρο, σε μια ταινία που από την ίδια της τη φύση είναι προσωρινή —ερχόμαστε και φεύγουμε. Η ταινία προβάλλεται πάνω στην οθόνη του Εαυτού. Χωρίς την οθόνη, δεν υπάρχει ταινία· και χωρίς την ταινία, η οθόνη περνά απαρατήρητη.

Ο Σουάμι είναι Εκείνος που έχει γράψει το σενάριο και σκηνοθετεί τα πάντα. Το δικό μας έργο είναι απλώς να παραμένουμε μάρτυρες του ρόλου μας — να εκπληρώνουμε το καθήκον μας, να προσφέρουμε *σέβα* (ανιδιοτελή υπηρεσία), να σκεφτόμαστε θετικά και να θυμόμαστε τον Θεό, χωρίς να επιτρέπουμε στα πάνω και στα κάτω της ζωής να διαταράσσουν την εσωτερική μας γαλήνη και ισορροπία.

Ο Σουάμι Διορθώνει το «Εγώ» μου

Υπάρχει ακόμη μία εμπειρία που σπάνια μοιράζομαι, αλλά τώρα θα σας την αφηγηθώ.

Βρισκόμουν σε ένα retreat του Σάι και κατέβαινα από την αίθουσα των μπάτζανς προς την τραπεζαρία, με περίπου διακόσιους ανθρώπους να περπατούν μπροστά μου, όταν μια φίλη μου φόρεσε τα ακουστικά της στα αυτιά μου.

«Κάθυ, άκου!» μου είπε. «Είναι ύμνοι του Σουάμι που μόλις έφερα από το Πουταπάρτι!» Εκείνη βρισκόταν από τη μία πλευρά μου και μια άλλη φίλη από την άλλη.

Μέσα σε λίγες στιγμές, βρέθηκα έξω από το σώμα μου: ήμουν μια σφαίρα φωτός —πορτοκαλί, κίτρινη και λευκή, στα χρώματα του ήλιου— έχοντας, κατά κάποιον τρόπο, επίγνωση όλων όσων χρειαζόταν ποτέ να γνωρίζω.

Μπορούσα ακόμη να βλέπω το πράσινο γρασίδι και την κόκκινη τραπεζαρία, όμως οι διακόσιοι άνθρωποι που περπατούσαν προς αυτήν ήταν απλώς σκιές, χωρίς σώματα. Έβλεπα μόνο τον Εαυτό τους, τις ψυχές τους, χωρίς μορφή.

Και η σκέψη που ήρθε μέσα μου, με απόλυτη καθαρότητα και πληρότητα, ήταν: «Όλα αυτά είναι μικροπράγματα. Μην παίρνεις τη ζωή τόσο σοβαρά. Όλα όσα μας συμβαίνουν έρχονται και παρέρχονται σαν ένα σύννεφο που περνά, όπως ακριβώς κι εμείς ερχόμαστε και φεύγουμε.»

Δεν γνωρίζω πόση ώρα παρέμεινα σε αυτή την κατάσταση προτού βρεθώ ξανά μέσα στο σώμα μου, να περπατώ προς την τραπεζαρία. Ξέρω όμως ότι αυτό που βίωσα μέσα σε εκείνο το φως ήταν η ίδια η συνειδητότητα, χωρίς σώμα —μια απέραντη διεύρυνση της ύπαρξης, την οποία πιστεύω πως λαχταρούσα για πολλές ζωές.

Ο Σουάμι Μέσα από τον Οργανισμό Του

Το 1981, στο Πουταπάρτι, βρέθηκα απροσδόκητα να παρακολουθώ το πρώτο συνέδριο για δασκάλους *Bal Vikas* από το εξωτερικό —αυτό που σήμερα ονομάζεται Sai Spiritual Education ή

SSE (Πνευματική Εκπαίδευση Σάι)— χωρίς καν να έχω εγγραφεί, αφού απλώς μου είχαν πει να παρίσταμαι.

Ένωσα τέτοια έμπνευση, ώστε επέστρεψα στην πατρίδα μου αποφασισμένη ότι τόσο τα δικά μου παιδιά όσο και άλλα παιδιά θα έπρεπε να μεγαλώσουν μαθαίνοντας τις ανθρώπινες αξίες που είχαν αλλάξει τόσο βαθιά τη ζωή μου.

Σε μία από τις πρώτες τοπικές συναντήσεις μας, ανακάλυψα ότι δεν υπήρχε κανένα απολύτως πρόγραμμα για τα παιδιά, κι έτσι αποφάσισα να οργανώσω ένα η ίδια. Στο πρόγραμμα συμμετείχαν παιδιά ντυμένα με παραδοσιακές ενδυμασίες διαφορετικών θρησκειών, τα οποία χόρευαν γύρω από έναν κεντρικό στύλο ύψους περίπου δυόμισι μέτρων. Στην κορυφή του στύλου ήταν δεμένες πολύχρωμες κορδέλες, καθεμία από τις οποίες κατέληγε σε ένα παιδί. Καθώς τα παιδιά χόρευαν με τη μουσική γύρω από τον στύλο, οι κορδέλες πλέκονταν μεταξύ τους, ώσπου στο τέλος σχημάτιζαν μια ζωντανή εικόνα ενότητας.

Ακόμη και δεκαετίες αργότερα, οι άνθρωποι εξακολουθούν να το θυμούνται. Θυμούνται επίσης το θεατρικό έργο που έγραψα για τη Χάριετ Τάμπμαν¹ και το οποίο παρουσίασαν τα παιδιά, καθώς το θέμα του ήταν η ελευθερία και η απελευθέρωση.

Αυτές οι δραστηριότητες οδήγησαν στο να μου ζητηθεί να αναλάβω τον ρόλο της Περιφερειακής Συντονίστριας για την Πνευματική Εκπαίδευση Σάι στις Περιφέρειες 1 και 2 του Οργανισμού Σάι των ΗΠΑ, χωρίς να υπάρχει κάποιο προηγούμενο μοντέλο στο οποίο θα μπορούσα να βασιστώ.

Σε μια περίοδο εννέα ετών, δημιούργησα εργαστήρια γύρω από κάθε επιμέρους στοιχείο ενός σχεδίου μαθήματος — προσευχή, τραγούδι, διήγηση, δραστηριότητα, θετική δήλωση και εφαρμογή στην καθημερινή ζωή. Προωθήθηκε η αρχή του *Educare*, σύμφωνα με την οποία η εκπαίδευση αναδεικνύει αυτό που ήδη

¹ *Harriet Tubman: Μαύρη ακτιβίστρια και υπέρμαχος της Ελευθερίας και Φυλετικής Ισότητας (1820-1923).*

υπάρχει μέσα στο παιδί, αντί απλώς να το γεμίζει με πληροφορίες. Αφιέρωνα ολόκληρα Σαββατοκύριακα σε ένα μόνο στοιχείο κάθε φορά, συγκεντρώνοντας πιστούς ώστε να μοιραστούν τις γνώσεις και την εμπειρία τους.

Μέχρι και σήμερα, αναπνέω με το «*Sohum*» (Είμαι Εκείνο) και, προτού προχωρήσω σε οποιαδήποτε πράξη, περνώ πρώτα αυτό που σκέφτομαι από την καρδιά μου και μόνο τότε το αφήνω να φτάσει στα χέρια μου —τα Τρία Η: *Head, Heart, Hands* (Νους, Καρδιά, Χέρια) —γιατί από την καρδιά είναι που έρχεται πραγματικά η καθοδήγηση.

Τι Σημαίνει ο Σάι για Μένα

Το τι σημαίνει για μένα ο Σάι Μπάμπα αποτυπώνεται ίσως καλύτερα σε ένα συγκεκριμένο πρωινό στο Πουταπάρτι, κάτω από έναν καταγάλανο ουρανό, κάτω από έναν καυτό ήλιο.

Καθόμασταν στην άμμο, έχοντας μόλις βγει από το ντάρσαν, όταν ο Σουάμι, αντί να κατευθυνθεί αμέσως στο *μαντίρ* για τα *μπάτζαν*, όπως έκανε συνήθως, άρχισε να πηγαινοέρχεται ανάμεσα στην πλευρά των ανδρών και την πλευρά των γυναικών, ξανά και ξανά, κάνοντας μια μικρή κίνηση με το χέρι Του.

Αυτή η χειρονομία, όπως καταλάβαμε αργότερα, σήμαινε:

«*Γιατί να φοβάσαι, όταν Εγώ είμαι εδώ;*»

Συνέχισε να το κάνει σε όλη σχεδόν τη διάρκεια των *μπάτζαν*, μέχρι και το τελευταίο σχεδόν τραγούδι. Και στο τέλος, κλαίγαμε από χαρά, με δάκρυα που δεν μπορούσαμε να εξηγήσουμε.

Ήταν σαν να «ξεχειλίζει το ποτήρι» —μια έκφραση που εδώ σημαίνει ότι τόση πολλή αγάπη ξεχυνόταν επάνω μας, ώστε κλαίγαμε από χαρά. Δεν ήταν όμως απλώς δάκρυα· ήταν λυγμοί χαράς.

Όταν αργότερα μιλήσαμε με ανθρώπους από την πλευρά των ανδρών, μας είπαν ότι είχαν βιώσει ακριβώς το ίδιο. Μας έλουζε με αγάπη, με όλο και περισσότερη αγάπη και ο μόνος τρόπος που γνωρίζαμε για να ανταποκριθούμε σε τόση αγάπη ήταν να ξεσπάσουμε σε δάκρυα χαράς.

Έχω καταλήξει να πιστεύω ότι αυτή είναι η πιο αληθινή απάντηση στην ερώτηση που οι άνθρωποι εξακολουθούν να μου κάνουν:

«Ποιος είναι ο Σάι Μπάμπα;»

Κι εγώ απαντώ: «Ο Σάι Μπάμπα είναι η ενσάρκωση της αγνής Αγάπης».

Ms. Cathy Daub, ΗΠΑ

Η κα Κάθυ Ντάουμπ είναι φυσικοθεραπεύτρια, πρωτοπόρος στον χώρο της υποστήριξης του τοκετού, και εκπαιδευτικός. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης και εργάστηκε ως παιδιατρική φυσικοθεραπεύτρια στο Νοσοκομείο Παιδών της Βοστώνης. Στη συνέχεια, μαζί με τον σύζυγό της, ταξίδεψε για περισσότερα από τρία χρόνια με σακίδιο σε ολόκληρο τον

κόσμο, επισκεπτόμενη περισσότερες από 60 χώρες. Το 1994 ίδρυσε το *BirthWorks International*, έναν μη κερδοσκοπικό οργανισμό που εκπαιδεύει διεθνώς Σύμβουλους Μητρότητας, *doulas*², καθώς και ειδικούς στον μητρικό θηλασμό και στη μέθοδο *Kangaroula*³. Είναι συγγραφέας του βιβλίου *Birthing in the Spirit* και διδάσκει πιάνο για περισσότερα από 30 χρόνια. Είναι αφοσιωμένη πιστή του Μπαγκαβάν Σρι Σάτυα Σάι Μπάμπα εδώ και πέντε δεκαετίες. Επί 40 χρόνια έχει προσφέρει ως δασκάλα της Πνευματικής Εκπαίδευσης Σάι και ως Συντονίστρια Εκπαίδευσης, ενώ εξακολουθεί μέχρι σήμερα να διδάσκει στο Κέντρο Σάι του *Cherry Hill*, στο Νιου Τζέρσεϊ των ΗΠΑ. Είναι μητέρα δύο παιδιών και γιαγιά πέντε εγγονιών.

² Μη ιατρικό προσωπικό, βοηθός μητρότητας. Από την αρχαία ελληνική λέξη δούλη = η γυναίκα που υπηρετεί.

³ Βοηθός Μητρότητας για τη Μέθοδο Καγκουρό. "Kangaroula" (προφέρεται Κανγκαρούλα) είναι μια ολοκαίνουργια, σύγχρονη λέξη διεθνώς, η οποία προέρχεται από τη σύνθεση δύο λέξεων: *Kangaroo* (Καγκουρό) + *Doula* (Δούλα / Βοηθός μητρότητας). Η Μέθοδος Καγκουρό (*Kangaroo Care*) προωθεί την άμεση και συνεχή επαφή «δέρμα με δέρμα» (*skin-to-skin*) του μωρού με το στήθος της μητέρας (ή του πατέρα) αμέσως μόλις γεννηθεί, όπως ακριβώς το καγκουρό έχει το μικρό του στον μάρσιπο.

**Love All - Serve All
Help Ever - Hurt Never**

**Αγαπάτε όλους - Υπηρετείτε όλους
Πάντα να βοηθάτε - Ποτέ να μη βλάπτετε**

Ο πόλεμος της Μαχαμπάρατα δεν είναι ένα κεφάλαιο της αρχαίας ιστορίας· λαμβάνει χώρα μέσα σε κάθε ανθρώπινη καρδιά, ανάμεσα στις δυνάμεις του καλού και του κακού. Εκείνος που αναγνωρίζει την αξία τού να τοποθετήσει τον Θεό ως Ηνίοχό του, είναι βέβαιο ότι θα νικήσει· οι άλλοι αποτυγχάνουν να ανατρέψουν τις δυνάμεις του κακού, υποκύπτουν και πέφτουν. Δεχθείτε Τον ως Δάσκαλο· παραδώστε όλες τις δράσεις σας σ' Εκείνον· αφιερώστε τα λόγια, τις πράξεις και τις σκέψεις σας σ' Εκείνον, σαν λουλούδια στα Πόδια Του. Εκείνος σας βεβαιώνει: Mokshayishyami – Θα σε απελευθερώσω. Σας καθησυχάζει: Ma suchah – Μη θλίβεσαι.

- Μπάμπα

